

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

பு. சஞ்சிகை அ.] து. அ. ச. ௨. (௨௭). சித்திரா, உ. எ. நேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, April, 27, 1843. [Vol. III. No. 8.

வேதியரோழக்கம்.

சா. ம. அதிகாரம்.

தன்னைக் காக்கப் புறத்தியாரை மறவாதிருத்தல்.

Care for others essential to personal piety.

போன அதிகாரத்திற் சொன்னதைப் பார்த்துச் சிலரே மிகவும் ஆஞ்சி இவ்வந்த தொழில் வழுவி விரும்படிக்கத்தனை. இடமண்டாசையில் இதை நாம் செய்வதென்ன புறத்தியாரைக் கரையேற்றவதுத்தமபுண்ணியந்தானே. ஆகிலும் மற்றவர்கள் கரையேற்றவருக்கி நாமே கெட்டுக்கரையில் விழவிட்டுச் செய்வதைப் பார்த்து இவ்வந்த தொழிலு விட்டுத் தனியே நாம் கரையேறச் சஞ்சலமின்றிப் பிரயாசப்படுவது நல்லதென்று கிண்பார்வையே. ஆகிலும் ஆண்டவர் வசேஷமான தையையோடுகண்கள் தெரிந்து தாமே மனத்தையுச் செய்த தொழிலுயங்குவிட்டு நீங்குஞ் சமமதித்ததைக் கைக்கொண்ட பின்புமனதிலுள்ள இடைபிறி பின்பாக்கி இவ்வதோ? இதை மன்றும் பார்த்திற் பாவத்துக்கச்சமல்ல. ப. டவெண்டிய பிரயாசத்தாக்குக்கிச் சோம்பலினால் கிண்பந்த தப்பிடுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால், நீங்கள் நினைவிலுள்ள தீமையிலும் இதைக் கெடு விளையுமென்றிருக்கிறோம். அ. தெப்படியென்றால் மத்தையு; லுக்காவென்றிருவர் எழுதினபடிதான் ஒருவன் மூன்று பேர்களைத் தெரிந்துவைக்கப்பொருளிலொருவரையாவும் ஒருவர்க்காவிரம் மற்றொருவற் கொளியும் போன தத்து விபாபாரஞ் செய்யச் சொல்லிப் போனான். முன் சொன்ன இருவரப்படியே வாங்கிக்கொண்டு திரவியம் ஆதாயமாக வளரச் செய்து மற்றொருவன் விபாபாரத் தொழிலுல கன்னர் முதற்பல விக்கினக்கினிற் கெடுவந்தாலும் வருமென்றஞ்சிவாக்கி பணங்களைப் பதனமாய்ப் புதைத்துவைத்தான். கெடுகாட் போனபின்பு துறையும்வந்த லுக்கையுமொழிப்பித்தச் செய்தியைக் கேட்ட ஒருவன் கின்று கா தந்த ஐயாவிரம் பொன்முதலாக வைத்து மற்றையாவிரமாதாயமாகக் கண்டதென்றான். அவனைத் துறை புகழ்ந்து வெகுமானமுஞ் செய்து தன்னோடு ட வாழ்வரச்சொல்லான். அப்படியே வேறொருவன் கீர் தந்த ஐயாவிரம் பொன்நாவிரமாக வியாபாரத்தால் வந்தித்ததென்று வைத்தவிடத்தில் ஒத்தவரினச பெற்று மட்டுமா நின்று. மற்றொருவனோவெனில் முதல்வே கெடுவருமென்று சந்தேகப்பட்டுக்கெடுவந்தால் கீர் தரும ஆக்கினக்கிஞ்சி உமது பணத்தினப்பத்திரமாகப் புதைத்து வைத்தேன். ஆதோ குறையாமற் கொண்டுவந்தேனென்று தொருது முன்வைத்தான். துறை அந்நிகலனை மிகவுய் கொடுத்திடுக்காதாய் காண உணக்குத் தந்த பொருளைக் கைக்கொண்ட பின்பு வீணச்சத்தால் மெய்யான சொம்பலை முடிப் பயனென்றின்றுபதனை வைத்ததென்றும் கெடுகெடுமென்ப பல்வகைக் கடித்துக்கோவென்றவறி அருவாரோசை முழுக்குவ் கொடிய சிறையிற் போடுவித்தான். இவ்வந்த கதையை யுட்காநாற் சொல்லி இவ்வந்தமத்தாம் மோட்ச வியாபாரமென்றா. அந்நெய்ச்செய்தவருவினோவெனில் இவ்வந்த கதையைச் சோம்பலினாலும் வீணச்சத்தாலும் தன் தொழிலுச் செய்யாமற் கிடக்குமுபதென்கிண்க் குறித்துக் காட்டுமென்ற பின்பு சொன்னதாவது, வேறொரு குற்றமின்றி வாங்கின பொருளை அழியவிடாமலும் தான் திண்ணமாய் சம்பதித்துக் கைக்கொண்ட பொருளை விபாபாரஞ் செய்யாமல் குண்டவனுக்காதாயல் காட்டாத சோம்பலினால் மாத்திரம் அவனுக்கு வந்த ஆக்கினையைக் கண்டு மற்றவர்கள் நடுங்கக் கடவாகக்கொள்ளார். அப்படியும், கீயும் ஆண்டவர் தந்த நினைவினுபப்தவாகத் திருச்சபைக்கடியுஞ் செய்து மற்றவர்களையும் மோட்சகோயிலேற்ற இவ்வந்த தொழிலுக் கைக்கொண்ட பின்பு சஞ்சலத்துக்கிஞ்சிச் சோம்பலாக லுக்கையிற் கிடக்கவேண்டுமென்றால் டவா விலோரோவென்ன, ஆண்டவர் தேடுந் தரவியமாக ஆத்துமக்கை அவருக்குச் சேர்க்க உணக்குத் தந்த புத்தியும் அறியும் மற்றுண்டாகிய கண்ணுதலியும் பாவத்துக்குதவ கீ செய்யாதே போனாலும் அதுகளைப் புதைத்தாற்போலவுக்கலா குமனவும் பு

றத்தியாரையும் ஆண்டவர் பாதத்திற் கொண்டவிடச் செலுத்தாதே போனாலு இவ்வை மாத்திரமவராக் கிண்குன்றவதற்குச் சந்தேகமில்லை. அந்நெய்ச்செய்த பிரஞ்சலுக்குச் சபையிலுட்பட்ட சந்தியாசியொருவர் அஞ்ஞானிகளுக்குச் சந்திய வேதத்தைப் போதிக்க கெடுகாட் பிரயாசப்பட்ட பின்பு சஞ்சலமின்றித் தன்னுத்து மத்தை விசாரித்து நல்ல மரணத்துக்காயத்தஞ் செய்யவேண்டுமென்று தாமத்தத் தொழிலு விட்டு வேறொரு மடத்திலிருந்து புறத்தியாரை தீனயாமற்றனே நிறையப் புண்ணிய பலன்களை அடைப அருத் தவஞ் செய்யத் தொடங்கினார். அப்படியானால் அவருக்கு யேசுகாதாற் சிலுவையின் மேலறையுண்டவருவமாகத் தோன்றிச் சஞ்சலமில்லாமலும் கருமஞ் ககமே நீபார்த்திருக்க என்ன இவ்வந்த சிலுவையின் மேலிட்டாயோவென்றார். அதற்குக் கொடுத்து காணிப் புறத்தியாருக்கு மோட்சவழியைக் காட்டிக்கொண்டு முன் செங்கிருந்த தேவ தொழிலு விட்டதினால் அதை ஆண்டவர் சொன்னதென்றறிந்து மீண்டு போய்த் தன்னுலானமட்டும் எல்லாரையும் கரையேற்ற மரணபரியந்தம் பிரயாசப்பட்டித்திரந்தார். அப்படியே மற்றொருவன் தன் ஆத்துமத்துக்குக் கெடுவருமென்றஞ்சி உபதேசித் தொழிலு விட்டுத் தனித்திருந்து தவத்தைச் செய்யநினைத்தான்.

ஒருநாள் அவன் யேசுகாதாற் பாடுபட்ட வந்ததானத்தை வாசித்துத் தியானித்திருக்கையில் பூதர்கள் வந்து கத்தரைப் பிடித்த போது கூடநின்ற சிலுக்கெல்லாரோமோடிப்போனவை வாசித்துப் பகைவர்க்கைப் பற்றினின்று யேசுகாதாற்மேல் இரக்கமுஞ் சமயத்துக்குத் தம்முட்குருவானவைகளைக் கைவிட்ட சிலுக்கென்ற கோபமுமிக்கநாற் அழுதுகொண்டிருந்தான். அப்போது யேசுகாதாற் அவன் மனதிலே சொன்னதாவது அந்தச் சிலுக்கை நீ கொடுத்ததென்ன? அப்படியே நீயுஞ் செய்தாயல்வோ? என்மேலுன்ன்கிரகமாலு அஞ்ஞானிகள் கையில் என்ன ஒப்புக்கொடுத்தோடிப்போனாற்போல நீ உபதேசித்ததொழிலு விட்டுவருவாயாவென்றார். அவனும் இதைக் கேட்டுக்கொண்டு காணித் தானினைத்த புண்ணியம் அபத்தமென்று கண்டு மீளவும் உபதேசஞ் சொல்லிக்கொண்டு பகைவர்க்கையில் அகப்பட்ட கத்தரை மீட்டாற் போல அஞ்ஞானத்தினின்று ஆத்துமங்களைத் திருப்பி மோட்சவழியிலே கிறுத்தப் பிரயாசப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தான். இவ்வெல்லாம் வாசித்த பின்பு கிண்குன்ற கத்தருக்குப் பிரியமுன்ன இவ்வந்த தேவதொழிலுக் கைவிடாதயன்றமாத்திரமுத்தமமுறையால் முடிப்பத் துணிவதுத் தவிர அதனால வந்த அச்சமுந் தெனியுமொன்றிருக்கிறோம். அ. தெப்படியென்னும், ஆண்டவருக்கு வேறொரு அவரிற் திரவித்த ஆத்துமங்களைப் பசாசுகாமையினின்று மீட்ட அவரை என்னபடியே நீங்கள் திரியுமென்று வரும் விக்கினங்கிலுங்களுக்கு மோசம வராமல் அவரை காப்பாடுவன்று சற்றமஞ்சாமல் கம்மி பிருப்பது தியாயமல்லவோ? இவ்வுல யேசுகாதாற் அப்போலதவரை உபதேசஞ் சொல்ல அனுப்பினப்போது திருவுளம்பற்றினதாவது பூவுலகமுடியுத்தனையுமே உலக்கொண்ட கூடத்திற்கியாமாவைய எங்கு போயெல்லாருக்கும் உபதேசஞ் சொல்லுங்கொள்ளு. இவ்வைப் பற்றி அந்நெய்ச்செய்த இஞ்ஞானியா வரும அந்நெய்ச்செய்த சொன்னதாக அவர் சரித்திரத்திலுமுது பிருக்கும். அத்தெனற்பல சந்தியாசிகள் கூடவிருக்கையிலொருநாள் அவர்களிலொருவரை கோக்கி இஞ்ஞானியா கேட்டதாவது, பசாபான் கித்தமாகி கீ வேண்டுமென்று உபதேசஞ் சொல்லுங்கொண்ட சத்தை மடைவாய். அவ்வதினன்று கிறிது காணிக்கேயிருத்தாயாவி அந்நெய் போகண்க் கரையேற்றவாயாகிலும் அப்போது மோட்சமடைவாயென்றப்போது நிச்சயமில்லையென்று கீசாயுடையிருத்ததற்குத் தக்கதாய்த் தீரவையிலுமொன்று திருவுளம்பற்றவந்தால் பூவலிரண்டிலுது நீ உணக்குத் தெரிந்து கொள்வாயென்று கேட்டார். அதற்கத்தச் சந்தியாசிகள் சற்றமலோசனைசெய்யாமல் பூக்கே ஆத்துமத்துக்குக் விக்கினங்களைத் தப்பி உடனே மோட்சசத்தயடைவது நல்லதென்பெனென்றார். இஞ்ஞானியாரோவெனில் காணிப்படியல்ல யுணக்கு கிறிது காணியரோடிருக்க ஆண்டவருக்குத்தேவத்திரமாக அக்கம் பேர்களைக் கரை

பேற்றலாமென்று நிச்சயமாகவறித்தேனில் அதிற் பிறகு மோட்சமடைவெனென இவ்வயோவென்று சற்றும் பாராமல் ஆண்டவரை நம்பி அவருக்கு உழியுஞ் செய்து பலரைக் கரையேற்ற இன்ன மிக்கேயிருக்க மன்குறியெனென்றார். இதற்கு நியாயமெனெனில், ஒருவன் நனக்குறந்த மோட்ச நிச்சயத்தை ஆண்டவருக்கெனென தீவிரமாகக் கைவிட்ட மின்பு அவன் மோட்சம்போக அளவில்லாத தையுடன் கவியி பார்த்துக்கொண்டிருப்பாரோ, முன் சொன்ன நிச்சயத்தினும் பின்புலன் மோட்சத்தையடைவது நிச்சயமாகுமே. இங்கேதானே ஒரு ராசா தனக்குச் சேவைடவேனுமென்றிருக்கையால் அதற்கு முன்னே ராசாவிற்குப் பிரியவழியினைத் செய்வதுவேண்டி உத்தராயத்தைப் பாராமல் அந்தச் சேமையை கைக்கொள்ளாதேபோலும் சொன்னவழியினை முடித்த பிற்பாடதைத் தருவானோ? இவ்வயோ? சந்தேகப்படக் கண்டிருக்கோ? அதையும் அதிலே பெரிய சேடையும் பெரிய வரிசைகளும் உன் பட்சத்தைக்கண்டு தருவாரென்பது நிச்சயத்தானே. அப்படியே ஆண்டவருக்குக்குத் தந்த தொழில் ஆத்தமத்துக்கு விச்சென் வந்தாலும் எச்சரிக்கையோடுருக்கவேண்டியதொழியக் கேடுவருமென்றிருக்கியவனென்றாம். புறத்தியார் சரித்துக் குதவியெய்வார், ஆண்டவர் தாமே உதவியாக நிப்பாரென்ற துத்திர ரெத்திரக்கு காலிலே மற்றத் தருமங்களை விட்டு கொத்தாரக்கு ஆததனும் பசிப்பாரக்கு உணவும், இவ்வாரக்கு உதயத் தந்தத் தவிர மோட்சத்தைத் தருவாரென யெககாதர் திருவுளம்பற்றினதெனென. இவ் புறத்தியார் சரித்திரக்கு உதவியெய்தினால் இத்தனை வரிசையும் சன்மையும் வருமெனில் என்மும் அழிவல்லாத ஆத்தமத்துக்குத் தவியெய்து புறத்தியாரையும் சரையேற்றப் பரயாசப்பட்டதற் காண்டவர் என்ன செய்வார்? இராசாமகனுக்கு முன்புபாடு கொடுப்பவருக்கு இராசா தனக்கேற்ற போசனம் குறைபல்வாமற்றத்து பேணுவதுபோல ஆண்டவர் பிள்ளைகளைய மனிதரெல்லார்களுக்கும் ஞானப்பாலாயிடுவதென்க்கினை யூட்டி கிரயாசப்பட்டிக்கொண்டு திரிவகையில் ஆண்டவரும் தனக்கேற்ற தேவபோசனமாயிடு தேவவரப்பிரசாதம் உனக்கு கிறையத் தருவார். கீ புறத்தியாருக்கு கலவணர்ச்சிகளை வினைவிக்கவருத் தவனவாக உனக்குக் கண்ணாறு விய்யு. கீ புறத்தியாரை கலவனாக்க வருத்தவதனவாக கீயே கலவனவாய். உறையிற் கிடந்து கறைபட்டுக்கெடுக்கத் தவிர வெட்ட வெட்ட பொலி பொலவல்லோ? பொற்பொருள் களை ரெகுட்டச் சுட்டச் சுட்ட தானே வளாந்து சுட்டரோமயல்லோ? கிணற்றுத் தண்ணீரினைக் கீரே தெளிந்துறுமல்லோ? காணே புறத்தியார் கோபத்தையாற்றச் சொன்ன மியாயக்கலை என் கோபமுமாருதோ? பெரினபத்தையிழந்து பொற்காரணமாயிடு கிற்றின் பத்தாசையால் வருங் கெடுகளை நான் புறத்தியாருக்குக் காட்டின விடத்திலே நானும் அஞ்சாதிருப்பேனோ? புறத்தியாராசைப்பட அழியாத மோட்ச செல்வங்களை விரித்துக் காட்டின தன்மையால் என்னும் அதின் மெலாசை வினயப் பிறுக்குமோ? செச்செல்லினைத் தண்ணீர்கொண்டிலும் வாங்குகளும் கணையாதோ? ஆயினும் இன்னமதிமாயதலே நீங்கள் குறையப்படிக்கு வேறே பல்வசுஷங்களுக்கு முதலியா. பொரு நியாயத்தை யறியக் கடவீர்கள். ஆண்டவர பரம நீதிராணகைய ஒருவாக்கொரு தொழிலைக் கட்டினாயிடுமோ ததற்குரிய உதவியை வலவையுந் தருவாநிலாவிலிடால் நம்மாவெனறுமாகுதென தாமறித்திருக்க வேண்டிய உதவி அவர் செய்யாமல் நம்மை ஏவிலாராகில் அவருக்கு கிதிராருமோ? கைக்குக் குறையுமோவாகையால் வேலாவென தொழிலுக்கு வேலாவென உதவி அதற்கெதற்குரிய முறையாவாண்டவா செய்வது நிச்சயத்தானே. இத்த வசுஷியைப்படுத்தி தொழில் வரமென்பார் சாதிபாக்கள் தங்கள் விரதம் காக்கத் துறவு வரமும், இராசாக்கள் தங்கள் இராச்சியங்கையானச் செங்கோல வரமும் சமுசாரிகள் தங்கள் மனையாள் தெறிவிடாமல் கட்டித் தவழவல் வறவரமும் பெறுவார்கள். இத்தெனக் முதலான தொழில்களுக்கு கலவரம் ஒவ்வொன்றிற்கொரு விசேஷித்த வரமே ஆண்டவரால்

* கடைகொனிலே குறுக்கப்பட்ட கன்மைகளைச் செய்தவர்கள் யாவரும் மோட்சுக்கு செருவாரகொன்றல்ல, வேதத்திற்கென்கிப் பூரண சற்குணத்தையுடையவாகையப் பிறகுக்கு கன்மைகளைச் செய்தவரானே கரைபெறுவாரெனென்று காட்டிப்பொருட்டாய் அப்படிச் சொன்னாரென்பது மத்தேயு எழுதிய கவிசேஷத்தி னிருபத்தைத்தாம் அதிகாரத்த ல் விவக்கும்.

ஒவ்வொருவனுக்குக்கொடுக்கப்படுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்படியே உபதேசுக்கு சொல்ல ஆண்டவரொருவனைத் தெரித்த போது அவனுக்குத்தேவிரமே கொடுப்பார். இந்த வரமெனெனில், உபதேசித் தொழிலிற் செய்ய வேண்டிய யாவையுக் தனக்குப் பழுதவராமற் புறத்தியாருக்கு முதலிலும் படிக்கொத்தமுறையோடு முடிக்க விசேஷ வல்லமை தரும் வரம் அதுவேயாகையால், உன்றெழில் நீமித்தமாக வேருருவனுக்குப் பாவத்துக் கேதவாயிருக்குமிடத்திற் போனாலும் கீ கன்மூடவேனுமென்ற தொழியப் பாவத்தில் விழாதபடிக்கு விசேஷவரத்தானே உன்றெழில் வரத்தினுக்குண்டாமே. அவனவன் தன்னிடத்தில் அனுதனம் சம்பவிக்குத் தன்மை பார்த்தென தான் வினயாடப்பெனெனவிடத்திற் தனக்குத் தன்மை கிளைவு சோதனை வந்ததன்மையாற்ற மன்னுபதேசித்தொழியச் செய்ய அவ்விடத்திற்குள்ளே பெருகுதம் அந்தச் சோதினை வரவுமில்லை. உத்தானம் அதை பெனியாய் ம மத்துத் தன்னுத்தமத்துக்கிதெனற் பழுதவரவுமில்லையென்று காண்பார். இத்தப்படியாகையிலு இத்தத் தொழிலு என்னுப் படிப்பதரிதென்றும் இதிலே தப்பி விருவதென்தென்றமறுப்பிப் பிவ்வாக நியாயமுண்டோ? கீயே முழுமுனதோடு துணித்து எத்தருன்குச் செய்யும் விசேஷவுதவியை மறுத்தாலெழியப் பலரைக் கூட்டிக்கொண்டு மோட்சத்திற் சென்று விசேஷ வரிசை பெற்று வாழ்த்திருப்பாரென்பது நிச்சயத்தானே.

கம். அதிகாரம் முற்புப் பெற்றது.

மகம்மதுசமய நூல்.—AL-KORAN.—5.

(History of Abraham compared with that given by Moses.)

ஆபிரகாமுடைய சரித்திரத்தைக்குறித்துச் சொல்லியது.

க. மோசே யிட. அதிகாரம்.

க. ௩.

க. பிப்பு பராபரன் ஆபிரகாமுடனே சொன்னது, கீ உத்தேசத்தையும் உன்னத்தாரையும் உதகப்பனுடைய வீட்டையுமிட்டுப் புறப்பட்டுகொணுக்குக் காண்பிக்குத் தேசத்துக்குப்போ.

உ. நானுன்னப் பெரிதான சன்கூட்டத்துக்கு முதன்மையாக்கிஉன்ன ஆசீர்வதித்து உன்பரைப் பெருமைப்படுத்துவென் கீ மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் வருமபடிக்கு ஏதவாயிருப்பாய்.

க. உன்ன ஆசீர்வதிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பென் உன்னச் சபிக்கிறவனைச் சபிப்பென் பூமியிலுள்ள வமிசங்கெல்லாம் உன் மூலமாய் ஆசீர்வதிக்கப்படுமென்றார்.

மோசே. யிட. அதிகாரம்.

க-௩-௦-௩-௩.

க. பிப்பு பராபரன் மமீரேயினுடைய தோப்பிலே அவனுக்குப் பிரசன்னமானார் (அப்படியேனில்) ஒருநாள் அவன் உட்டனவேனயிற் உடாரவாசலிலே உருக்கார்த்திருந்து,

உ. தன் கண்ணை உயர்த்திப்

கோறன். உ. அந். நடுப்பகுதி.

கருத்திர் ஆபிரகாமைச் சிலபல வார்த்தைகளைக் கொண்டு பரிசோதித்த பொழுது அவன் தவறாமல் நிறைவேற்றின காலத்தை நினைவுகூருங்கள். மெப்பாவே நான் மனிதனா தியினுடைய தேவபத்திக் கொரு முன்மாதிரியாக உன்ன ஏற்படுத்துவேனென்று கருத்திர் ஆபிரகாமுடன் திருவுளம் பற்றினார். ஆர் தங்கள் மனதில் மயக்கடிக்கொண்டாரீர்களோ அவர்களையல்லாமல் ஆபிரகாமுடைய மார்க்கத்துக்கு விரோதியாய்நிற்பவன் யாவன்? சத்தியமாகவே இவ்வுலகத்தில் தாம் அவனைத் தெரிந்து கொண்டுமாம். வரப்போகிறஉலகத்திலேயோ, அவன் நீதியுள்ளவர்களில் ஒருவனுயிருப்பான். நீ உன்னத்தானே எனக்கு ஒப்புக்கொடுவென்று ஆண்டவன் அவ

பார்த்தபொழுது மூன்று புருஷரும் அவனுக்கெதிராக நின்றுக் க் அவர்களைக் கண்டவுடனே அவன் உடாரவாசலிட்டு அவர்களுக்கெதிரொண்டொடித்தரை மட்டுக்குனிந்த,

க. ஆண்டவரே உம்முடைய திருக்கண்ணருள் எனக்குக் கிடைத்ததாலே நீர் அடியேனை விட்டுவிடவாதிருப்பீர்.

ஏ. மெலும் ஆபிரகாம் மாட்டு மக்கைக்கு ஒடி ஒரு கல்லு இளக்கன்றுக்குட்டியைப் பிடித்துவே லுக்காரைக்கையிலே கொடுத்தான் அவனுமதைப் பாகம்பண்ணித் தீவிரப்பட்டான்.

அ. பின்னும் அவன் வெண்ணெய்யையும் பாலைபுத் தான் பாகம் பண்ணின கன்றுக்குட்டியையும் எடுத்தவர்தான் அவர்களுட்பாகவைத்தான் ஆபிரகாபும் மரத்தின் கீழே அவர்களுக்கருகே கின்றான் அவர்கள் புசித்தார்கள்.

க. அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி உன் மனைவியாகிய சாரா எனக்கே பென்றார்களா?

ல. அதோ உடாரத்திலிருக்கிறுனென்றான் அதின் பின் அவர் சொன்னதொரு சில உற்பத்திகளால்தருணத்திலே உண்டித்திருந்த திரும்பிவருவேன் அப்பொழுது உன்மனைவியாகிய சாரா ஒரு குமாரனைப் பெறுவானென்றார். சாரா அவனுக்குப் பின்பு தமர்ப் உடாரவாசலி விருத்த அதைக் கேட்டான்.

ல. (அக்காலத்திலே) ஆபிரகாபு சாரா எனப்பவாகவயதென்று கிழவர்கையிருந்தார்கள். இலதிரிகளுக்குள்ள தன்மை சாராளுக்கு கிண்டபொயிற்ற.

ல. ஆகையால் சாரா தன் துள்ளத்திற் கிரித்தாள் கிழவியும் என் எமான் முதுமையுமாயின் எனக்கு இப்பமுண்டாயிருக்குமாவென்றெண்ணினாள்.

மோசே உக அதிகாரம்.
க-ரு.

க. பின்புபாரபர் தாமதுக் கொடுத்தபடியே சாரா உப்பார்

னுக்குத் திருவளம்பற்றின பொழுது, சராமசரமனைத் தையும் படைத்த ஆண்டவனுக்கே நான் என்னை ஒப்புக்கொடுத்தேனென்று மறுமொழி பகர்ந்தான்.

கோறன். யக. அந். நடுப்பகுதி.

தமது துதர்கள் நற் செய்தி கொண்டு ஆபிரகாமிடத்துக்கு வந்து உன் மேல் சமாதானம் இருக்கக்கடவதென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது அவனும் உங்கள் மேற் சமாதானம் இருக்கக்கடவதென்று சொல்லி ஒடிப் போய்ப் பொரித்த கன்றி

றைச்சியை எடுத்துக் கொண்டிவந்து அவர்கள் முன்னேவைத்தும் அவர்கள் தங்கள் கரங்களினால் அந்த இறைச்சியைத் தொட்டுப் பாராததை அவன் கண்ட பொழுது அவன் அவர்களில் வெறுப்புக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பயந்த பொழுது பயப்படாதே என்னார்கள். ஏனென்றால், நாம் லோத்துவின் சன

மண்டைக்கே அனுப்பப்பட்டோம். அவனுடைய (ஆபிரகாம்) மனைவியாகிய சாராள் அருகில் நின்று நகைத்தாள். நாங்கள் இசைக்கையும், அதன்பின் பாக் கோபையும் உனக்குத்தருவேமென்று அவளுக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணின பொழுது, ஐயோ! விருத்

தாப்பியாகிய நான் ஒரு புத்திரனைப் பெறுவேனா? எனது புருஷனும் வயது முதிர்ந்தவராய்ப் போனாரே என்னுள். மெய்பாகவே இதொரு ஆச்சரியமான காரியமென்று அவன் சொன்ன பொழுது பரா

பானுடைய கட்டளையிடு

த்தருவினர் பராபரன் தாமதுக் த்தபடியே சாராளுக்குள் செய்தார்.

உ. ஆதலால் சாராள் கருப்பவதியாகி ஆபிரகாபுடைய முதுமையானவயதிலே தேவன் அவனுக்குச் சொல்லிவிருந்தகாலத்திட்டத்தின்படி அவனுக்கொரு குமாரனைப்பெற்றான்.

க. அப்பொழுது ஆபிரகாம் தனக்குச் சாரா னாற்றித்தருமாறு இருக்கென்று பெரிட்டான்.

ச. அத்தக்குமாரனைய இசைக்கு எட்டுகாட் குளத்தையான பொழுது ஆபிரகாம் தனக்குத் தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தபடி அவனுக்கு விருத்தசேதனம்பண்ணினான்.

க. ஆபிரகாபுக்குக் குமாரனைய இசைக்குப் பிறத்தபொழுது அவன் தாமதவதவையொருபுருஷன் தான்.

புறனடை.

புறியினுள்ள வயிசெய்கன் எல்லாம் உன்முலமாய் ஆசீர்வதிக்கப்படுமென்று பராபரன் ஆபிரகாபுக்குப் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்தின் அருத்தமென்ன?

ABBOTT'S LESSONS ON MORALS.
(Adapted to Hindu Readers.)
Lesson II.—JUSTICE.

Children can do injustice by their thoughts. When we hear complaints or accusations against any person, and readily believe them, without knowing what the accused might say in self-defence, we are generally unjust. Even when a person is very much to blame, he will generally appear less to blame when we understand the case fully, than he did after we had only heard what was said against him. We must therefore be careful, and not judge hastily; and we must not, even in our own minds, condemn the absent unheard.

We should not like, ourselves, to be judged and condemned thus; it is unjust for us to form opinions in this way in respect to others.

Thus there are many ways by which we may be unjust; and in all these cases the injustice may be deliberate and wilful, or it may arise from some error or bias of mind that we are unconscious of. If two boys named Sinnatamby and Pariatamby had determined to make a bower in the garden, but could not agree upon the place to build it, and should then conclude to refer it to their sister and let her decide which was the best place,—and if the older boy were to tell her secretly that he would give a plantain if she would decide in his favour and she should do it, while

ல்லரும் பேற்கைப் பார்த்து ஆச்சரியப் படுகிறபாவென்று தேவதுதங்கள் சொன்னார்கள். பராபரனுடைய இரக்கமும் அவருடைய ஆசீர்வாதமும் வீட்டுக்குச் சமசாரமாயிருக்கிற உன்மேல் இருக்கக்கடவது, ஏனென்றால் அவரே புகழப்படுவதற்குத்தகுந்தவர். ஆபிரகாம் தனது பயத்தைவிட்டு நீங்கித் தனக்கு இசைக்கென்பவன் பிறப்பானென்ற நற்செய்தி அவனுக்குக் கிடைத்தபொழுது அவன் லோத்துவின் சனத்தைக் குறித்து நம்முடன் பரிந்துபேசினான். ஏனென்றால் ஆபிரகாம் இரக்கமுள்ளவனும், தயாளமுள்ளவனும், தேவபத்தனுமாயிருந்தான்.

புறனடை.

புறியினுள்ள வயிசெய்கன் எல்லாம் உன்முலமாய் ஆசீர்வதிக்கப்படுமென்று பராபரன் ஆபிரகாபுக்குப் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்தின் அருத்தமென்ன?

ABBOTT'S LESSONS ON MORALS.
(Adapted to Hindu Readers.)
Lesson II.—JUSTICE.

Children can do injustice by their thoughts. When we hear complaints or accusations against any person, and readily believe them, without knowing what the accused might say in self-defence, we are generally unjust. Even when a person is very much to blame, he will generally appear less to blame when we understand the case fully, than he did after we had only heard what was said against him. We must therefore be careful, and not judge hastily; and we must not, even in our own minds, condemn the absent unheard.

We should not like, ourselves, to be judged and condemned thus; it is unjust for us to form opinions in this way in respect to others.

Thus there are many ways by which we may be unjust; and in all these cases the injustice may be deliberate and wilful, or it may arise from some error or bias of mind that we are unconscious of. If two boys named Sinnatamby and Pariatamby had determined to make a bower in the garden, but could not agree upon the place to build it, and should then conclude to refer it to their sister and let her decide which was the best place,—and if the older boy were to tell her secretly that he would give a plantain if she would decide in his favour and she should do it, while

yet the place chosen by the other brother was the best—she would be guilty of *deliberate, intentional injustice*. She would know very well that, in deciding in favour of one brother, for the sake of the plantain, she was doing *injustice* to the other, so that she would be doing *wilful wrong*.

But now, if, on the other hand, no bribe was offered to her, and yet if the older boy had been generally more kind to her, so that she loved him best, her partiality to him might blind her judgment, so that she might decide in his favour, without being conscious of any *intentional injustice* towards the other. Our feelings and wishes do thus in a thousand ways blind our minds, and lead us to be *unjust*. 'This is wrong, though it is not *deliberate and wilful wrong*. We ought to watch ourselves more carefully, and be on our guard so as not to be led astray by our own prejudices, or by the representations of our friends. This kind of injustice is therefore wrong, though *deliberate and intentional injustice* is much more criminal; and conscience is generally ready to make it known to us, more or less distinctly, when we are about to treat our companions in an *unjust or oppressive manner*, in either of these ways.

We are often under a great temptation to be *unjust*; but we shall always promote our happiness, as well as do our duty, by resisting it. It is true, that we can often gain something by violating the rights of our companions, by taking away some of their enjoyments, or imposing upon them more than their share of inconvenience or labour. But those who will make the experiment will find, that the satisfaction and happiness of *being just*, are far greater than any gain we can possibly derive from encroachments upon the rights of others.

QUESTIONS ON LESSON II.

How can we be *unjust* in our thoughts?

Is all *injustice deliberate and wilful*?

Can a person be *unjust* and yet not be sensible of it?

Relate the case of the two boys, who referred a question to their sister. What is this intended to show?

நன்நெறி.

இரண்டாவது, நீதிசெறி.

பிள்ளைகள் தங்கள் எண்ணத்திலும் அநீதத்தைச் செய்பவர்கடும். எப்படியெனில், யாதாமொருவருக்கு விரோதமாய்க் கொண்டுவிட்டுப் பிறருக்குத் தன் பட்சத்துக்காகச் சொல்லும் காரியத்தைக்கேளாமல் வாதிக்க மாத்திரம் சொன்ன காரியத்தை மாத்திரம் யாதாமொரு சிந்தனையில்லாமல் கம்பும்பொழுது காம் பெரும்பாலும் அநீதத்தைச் செய்கிறோம். ஒருவன் குற்றத்துக்கேதுவாயிருக்கும் போதுதான் அவனுக்கு விரோதமாகச் சொல்லப்பட்ட காரியத்தைக் கேட்டதின் பிறகு மாத்திரம் காம் செய்வதிலும் அது காரியத்தை காம் தலாம்பரமாய் அறிவவரும்பொழுது அவன் பெரும்பாலும் சற்றே குற்றமற்றவனாய்க் காணப்படுவான். ஆகையால் காம் எடுத்தடிமடக்காய் கியாயச் தீர்க்கவும்படாது, அல்லவென்று அந்தருணத்தில் அங்கையிருந்து தன் பட்சத்துக்குச் சொல்லாத காரியங்களையும் கேளாமல் அவர்களைக் குற்றமாய்த் தீர்க்கவும்படாது.

காம் தியாயத்தீர்க்கப்பட்டுக் குற்றவாளிகளாய் வருவதற்கு மற் றவர்களுக்கும் அப்படியே வரவேண்டுமென்று காம் விரும்பப்படாது. மறுபேரைப் பற்றி இவ்விதமாய் எண்ணுவது அநீதம். அப்படியே காம் அநீதராயிருக்கத்தக்கதான அநேக வழிகளுண்டு. இவைகளெல்லாவற்றிலும் காம் உய்த்துணர்ந்து செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி மனங்கொண்டு அநீதஞ் செய்யக்கூடும். அல்லது அநீதம் யாதாமொரு மோசத்தால் அல்லது எவ்வளவு அநீதம்

யாமல் ஒரு பாட்டுக்கு மனதைச் சாய்ப்பதிலும் வரக்கூடும் உதரணமாக, கின்னத்தம்பி பெரியதம்பி என்ற இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் தோட்டத்திலே ஒரு நிழலொதுக்கைக் கட்டும்படி எண்ணியும் அது கட்டப்படும் இடமே தென்பதைப் பற்றி அவர்களுடைய எண்ணத்திற் பிசு கண்டதிலும் அவர்கள் இருபேரும் தங்களுடைய சகோதரியிடத்திற் கட்டுகிறதற்கெத திடம் கல்வென்று சொல்லும்படி கேட்டிருக்கையில், அந்த மூத்த பொடியன் தான் எண்ணின இடத்திலேதானே அநீதமொதுக்கைக் கட்டும்படி சொன்னபடியாலுண்டுகொரு வாழைப்பழம் தருவேனென்று அவன் இரகசியமாய்க் கூட்டிக்கொண்டு போய்ச் சொல்லி அவரும் அவன் பட்சத்துக்குத்தானே தீர்த்த இலையவன் கட்டவேண்டுமென்று சொன்ன இடம் அனைத்திலும் உத்தமமாயிருக்கக்கொள்ள அவனுக்கு விரோதமாக அவன் தீர்ப்பைச் சொன்னபடியாலும் அவன் மனதார கினைத்துச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணிச் செய்த அநீதமென்றும் குற்றச்சாட்டுக்குவராயிருப்பான். இன்னும் வாழைப்பழம் வாங்கினதிலும் தன் தனது சகோதர இருவரில் ஒருவர் பட்சத்துக்குச் சொன்னதிலும் அவன் தான் மற் றவனுக்கு அநீதத்தைச் செய்கின்றென்று அறிந்து அப்படியே மனங்கொண்டு எண்ணித் தப்பித்ததைச் செய்கிறான். இன்னும் அவன் அந்த மூத்த சகோதரனிடத்தில் யாதாமொரு கைக்கவி வாங்காமலும், அவன் தனக்கு மற்றவனிலும் பட்சமுள்ளவனுக்கு இருக்கிறதிலும் தான் அவனை மிகுதியும் கெடிக் குறி வரவானேயானே, அவன் பாட்டுக்கு அவன்கொண்டிருக்கும் வாரப்பட்சத்திலும் அவன் தன்னுடைய தீர்மானத்தைக் குருடாக்கி மற்றவனுக்கு விரோதமாகத் தான் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணி அநீதத்தைச் செய்கின்றென்று காரணமாய் மூத்தவன் பாட்டுக்குத் தீர்க்குக. அநேகமாய் ரம்விதமாய் எங்கள் விருப்பங்களிலும் எண்ணங்களிலும் எங்கள் மனதைக் குருடாக்குவதிலும் காம் அநீதராகி; மும். இது எண்ணி மனதாரச் செய்யவேண்டுமென்று செய்த பொல்லாப்பல்லாதிருந்தாலும் அப்படிச் செய்வதும் மெத்தத் தப்பிடும். ஆகையால் எங்கள் எங்கள் தனக்கு மற் றவனிலும் பட்சமிடப்பட்டிருக்கிறதென்கூடும் பட்டபாண பட்சத்திலும் காம் கல்வதி விலகிப்போகாதபடி புத்தியாய்ப் பார்க்கவேண்டியது. ஒருவனுக்குச் செய்வதென்கூடும் எண்ணிச் செய்கிற அநீதத்திலும் குற்றமுள்ளதாயிருந்தாலும் காம் மேற் சொல்லவரும் அநீதமும் தப்பித்தருவிதமாயிருக்கின்றது. காம் இப்போ சொல்லவந்த இரண்டத்தொருவிதமாய் எமது கிணெதரை அநீதமாகவும் கெடுக்கிடையாகவும் கடத்தும்பொழுது மனச்சாட்சி பெரும்பாலும் காம் செய்யும் பொல்லாப்பை எம்மக்குக் காட்டுவதற்குச் சாக்கிரதையாயும், சாவதானமாயும், எத்தனையாயிருக்கின்றது.

காம் அநீதராயிருக்கிறதற்குப் பெரிய சோதனைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட சோதனை வாராமல் தடுக்கிறதிலே எமது கடமையையும், எமது மனச் சந்தோஷத்தையும் காம் எக் அநீதரிக்கப்பண்ணு ஏதுவாக்கிக்கொள்ளக்கூடும். எமது கிணெதர்களுக்குப்போகவேண்டிய உரித்தைக் கெடுப்பதிலும் அ வர்களுடைய சகாதுபோகத்தை எழுப்பதிலும், அல்லது அவர்களுக்குப்போகவேண்டிய பாக்கத்துக்கிடையாக அவர்கள் மேற் கமத்துவதிலும் கிணெதத்தை காம் அடைத்துக்கொள்வது உண்மைதான். மறுபேருடைய உரித்தைக்கெடுத்துத் தங்களுக்குக் கைக்கொள்ளுகிறதிலும் வரும் பரிணப் பார்க்கிலும் காம் தீதபுள் அவர்களைப் பருக்கிறோமென்று மனச் சந்தோஷமும், மனப்பாக்கவமும் மிகுதியும் பெரிதாயிருக்கின்றதென்று இதுகாரியத்தைப் பரிசோதனைபண்ணியற்பவாக்கே தெரியும்.

இரண்டாம் பாடத்திலுள்ள கேள்விகள்.

எமதெண்ணத்தில் காம் அநீதராயிருக்கும்விதமென்ன?

அநீதமென்றும் எண்ணி மனதாரச் செய்யும் அநீதமென்றும் திரையிற் சேர்ந்ததோ?

ஒருவன் அநீதராயிருக்கும் அநதப் பற்றி ஒன்றும் உணராதவனுயிருக்கக்கூடுமோ?

கின்னத்தம்பி பெரியதம்பி என்ற இரண்டு சகோதரரைப் பற்றியுக் கூறப்பட்ட சரிதையைச் சொல்லு?

அதின் எருத்தென்ன?

Principles on English Grammar.

BY WILLIAM LENNIE.

Of Nouns.

As the following words, from foreign languages, seldom occur, except a few, the pupil may very properly be allowed to omit them, till he be farther advanced.

Singular	Plural	Singular	Plural
Animalculum	Animalcula	Focus	Foci
Antithesis	Antitheses	Genius	Genii †
Apex	Apices	Genus	Genera
Appendix	Appendices or appendices	Hypothesis	Hypotheses
		Ignisfatuus	Ignisfatu
Arcanum *	Arcana	Index	Indexes, or indices ‡
Automaton	Automata	Lamina	Laminae
Axis *	Axes	Magus	Magi
Basis	Bases	Memorandum	Memoranda, or memorandums
Calx	Calces	Metamorphosis	Metamorphoses
Cherub	Cherubim or cherubs	Monsieur	Messieurs
Crisis	Crises	Phenomenon	Phenomena
Criterion	Criteria	Radius	Radii
Datum	Data	Stamen	Stamina
Desideratum	Desiderata	Seraph	Seraphim, or seraphs
Diaeresis	Diaereses	Stimulus	Stimuli
Effluvium	Effluvia	Stratum	Strata
Ellipsis	Ellipses	Vertex	Vertices
Emphasis	Emphases	Vortex	Vortices
Encomium	Encomia or encomiums	Virtuoso	Virtuosi
Erratum	Errata		

It was thought unnecessary to give a list of such words of our own; as, *snuffers*, *scissars*, *tongs*, &c. because they are evidently to be used as plural; but it may be proper to observe, that such words as, *Mathematics*, *Metaphysics*, *Politics*, *Ethics*, *Pneumatics*, &c. though generally plural, are sometimes construed as singular, as, *Mathematics is a science*; and so of the rest.

* Rule. Nouns in *um* or *on* have *a* in the plural, and those which have *is* in the singular have *es* in the plural.

† *Genii*, aerial spirits; but *Geniuses*, persons of Genius.—For what reason L. MURRAY, ELPHINSTON, OULTON, and others pluralize such words as *genius* and *rebus*, by adding *es* to the singular, making them *geniuses*, *rebuses*, instead of *geniuses*, *rebuses*, it is not easy to guess, as words ending with a single *s* are never accented on the last syllable, there can be no good reason for doubling the *s* before *es*. Hence Rule 2nd., page 7th, begins with "nouns in *s*," because those in *s* include those in *ss*.

‡ *Indexes*, when it signifies painters, or tables of contents. *Indices*, when it refers to algebraic quantities.

இங்கிலிசுப்பாஷையைக் கற்கப்புகுத மாணுக்கருக் துபயோகமாதும்பொருட்டு வழக்கத்திழி நலையாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வல்லியம் லைனிஸ் என்ற துரைஇங்கிலிசுப்பாஷையிற் சொல்லக்காரம்.

பின்வரும் பிறபாஷை மொழிகளைச் சிலவற்றிற் மற்றவை இவ்விதிகப் பாஷையில் வழங்குதலரிதாயால் மாணுக்கனின்னுமிதிகாரம் படிக்குமளவும் அவைகளை இப்பொழுது படியாமல் விடுப்பது செய்வது மிகவுமுத்தமம்.

ஓர் புறநடை.

பகுபதவுதப்புள்ளியை—அர்—என்னும் விருதிகளை ஒருமைப் பெருக்குக் கூட்டுவதிலே பன்மைபுண்டாருமென்றித்தொகைவழி மிகவும் எளிதாயிருக்கின்றபடியால் இவ்வகை அந்நத ஒருமைப் பெயர்களைப் பன்மையை எடுத்துக் காட்டாமல் விட்டுவிடுகிறோம்.

ஒருமை இருமி, ஞாண்டொடை, அனி, அதுபந்தம், அந்தாங்கம், தாருபியக்குருத்திரம், காசாசம், ஆதாரம், பஸம், ஓர்வகைச் சம்மனக, அசாத்திபருணம், சொதனைப் பிரமாணம், புரண அந்தாட்சி, அபுருவமானது உயிரிண அசைப்பிரிவு, காநம், எஞ்சனி, வலியுதத்தல், வாழ்த்து, அச்சப்பிழை, கிரணங்கள் பொருத்துமையம் பூதம், விவேகி, குலம், உத்தேசம், கொள்வி

வாப்ப்பேய், அறிகுறி, அல்லது அட்டவணை, மெல்லிய தகடு, அல்லது படலம், மந்திரவாதி, ஞாபகக்குறிப்பு, உருமாற்றம், துரை, தோற்றவிகாரம், அரைவிட்டம், பூந்தாது, ஓர்வகைச் சம்மனக, அருட்டுவிப்பவை, படை, பாளம், மலைச்சிகரம், உச்சி, சுழலகீர், கித்திரவித்தாரன்.

எக்கள் பாஷைமொழிகளாகிய *snuffers* (திரிவேட்டி) *scissars*, (கத்திரிக்கை) *tongs* (குறடு) முதலான மொழிகள் பன்மையாகவழங்குதல் பிரத்தியட்சமாயிருக்கின்றமையால் அவைகளை ஒரு இடாப்பாக எழுததல் அவசியமில்லை. அங்ஙனம் *Mathematics* (கணிதநால்) *Metaphysics* (தத்துவநால்) *Politics* (கீத்தால்) *Athics* (தருமநால்) *Pneumatics* (வாயுநால்) முதலிய மொழிகள் சாதாரணமாகப் பன்மையாயிருத்தாலும் கிறிதுவேன ஒருமைப் பெருனைக் கொடுக்கின்றன. கணிதநால் ஓர் சாஸ்திரமாயிருக்கின்றதென்பதுபோல—மற்றவையும் இத்தன்மையவாம்.

* விதி *Um, on* எழுத்துக்களால் முடியும் பெயர்கள் பன்மையில் (அவ்வெழுத்துக்கள்க்கேட) *s* விருதியைப் பெறும். ஒருமைபில் *is* எழுத்தை விருதுகூடைய பெயர்கள் பன்மையில் *es* விருதியை யுடையன வாம்.

† *genii* என்பது ஆகாயத்தின் வசிக்கும் பூதங்களென்றும் *geniuses* என்பது விவேகிகளென்றும் பொருள்படும்.—L. Murray, Elphinston, Oulton இவர்களுள் மந்தியிலக்கணிகளும் *Genius*, *Rebus* (விடுகதை) என்ற இவ்வகை ஒருமைப்பெயர்களை *geniuses*, *rebuses* என்று பன்மையாக்காமல் அவ்வொருமைப் பெயர்களோடே *ses* விருதி கூட்டி *geniusses*, *rebusses* என்று பன்மையாக்கின்றதற்கு நியாயமின்னதென்றதுமானிப்பதரித. தனி *s* எழுத்தால் முடியும் பெயர்களுக்கு நற்றசையில் ஒருபோதும் எடுத்தலோசையின்மையால் *es* விருதிக்கு முன்னிற்கும் *s* எழுத்து இரட்டப்படுத்தற்குத் தகுந்த நியாயமிருக்கமாட்டாது. ஆகையால் எம் பக்கத்து நிரண்டாம் விதி *s* எழுத்தால் முடியும் பெயர்களை என்ற தொடக்கிறது. அதேதெனில், *s* எழுத்தால் முடியும் பெயர்களெனவெ *ss* என்ற இரெழுத்தால் முடியும் பெயர்களுமைக்கண்.

‡ *Index* என்னுஞ் சொல் அறிகுறி அல்லது அட்டவணை என்ற நத்தொகைக்கும்பொழுது *Indexes* என்றும் விசகணித அளவைக்குறிக்கும்பொது *Indices* என்றும் (பன்மைபில்) வருகும்.

COMMUNICATIONS.—கடிதங்கள்.

(Answer to an Arithmetical Query, and another one proposed.)

செவ்வருணிக்குஞ் செஞ்சுடர்போலெம்

தவிரருணிக்குமொருங் கதிரெனவே

உதயதாரகைதனை உலப்புடல்விடுஞ்

துதிபெருமைநத் துரைசமுக்கத்துரு,

ஐயாவே,

தங்கள் பிறவிட்ட மாதாத்தத்திற் பிரசுரஞ் செய்ததாரகை கம். புத்தகம் லம்: பக்கத்தின் கண் அருளம்பலம் தியாகராயர் என்பவர் வினாவிய முத்திரைகளைக் கணக்குக்கு யானின்கனம் எழுதும் விடையைத் தாரகையிற் பிரசுரஞ் செய்யத் தயையுரிவாரக.

மேற்படி தியாகராயர் என்பவர் வினாவிய கணக்கு அவைகைக் கணிதங்களுள் முதற் கணிதமாகிய சங்கவிதத்தின் பலவகைப் பிரிவுகையுடைய கவிதங்கட்கெல்லாஹுமொடிய கற்சங்கவிதத்தைக் கற்றும் கிறுவர்க்கோர் அப்பியாசப்பாடமேயன்றி மற்றொருமையான கணக்கென்றெனது கிறிற்றிவிற்குத் தோன்றுகின்றது. அக்கணக்கிற்கு முறைபானவிதி கற்சங்கவிதத்தைக்கொண்டே உறவேண்டுமெய்யானுக் தியாகராயரென்பவர் கற்சங்கவிதத்தைத்தாதுமற்றிராதவராயானுத்தேடுக்கவேண்டுமெய்யானும்கற்சங்கவிதத்துக்கு உட விதி உறவேண்டியிருக்கின்றமையால் அப்படியானுக் உறப்புடின் மிவிவியதும்பிறி மற்றொன்று விரித்தலென்னும் குற்றத்துக்குமேதவாகும். ஆகையால், அவ்வகை விதிகளை ஒழித்த அதற்குச் சூட்சமான ஓர் விதியைக் காட்டி அவ்விதிவழியே அக்கணக்கின் விடையைபுக் தியாகராயர் வளங்கிக் கொக்குமாறுரைக்கின்றேன். எவ்வகையெனின்,

அம்மாயிபல் ஒரு வராகன் முத்திரையி முதன் முத்தம், பதினாயிரம் வராகன் முத்திரையி கடைமுத்தம் இவ்விரண்டு முத்துக்க

ஐயம் ஒன்றோடொன்று ஓரேராசியாய்ப் பொருத்துமாறுபொருத்தி அதன்பின் அம்மாவைப் சரிபிரண்டாய் மடித்தபின்னர் இவ்விரண்டு பட்டுகளிலுஞ் சரிபாய் அடுக்காகவே ஒவ்வொரு பின்னரின் தொகையாகிய தாமமுத்துக்களுமெடுத்துக்கொள்ளவேறு மெனக்கொண்டு அவ்விரண்டு பட்டுகளிலுமுள்ள முத்துக்களையும் பதைப்பதாகப் பிரிவுகாண்- பட்டொன்றிற்கு தாமதமாக இருந்தது பிரிவு வரும். ஆதலால் ஒவ்வொரு பின்னர்க்கும் அப்பிரிவுகளிலிரண்டுகாண்டு பிரிவுகளாக நிரையடுக்காகவே ஒரு பட்டின் முதற்பிரிவாகிய முதலாம் முத்துமுதல் ஐம்பதாம் முத்துவரைக்குமுள்ள முத்துக்களும் பதைப்பு, மற்றபுட்டில் முதற்பிரிவாகிய பத்தொன்றாம் முதல் பதிற்றுபிரத்துத்தொள்ளாபிறத்தையும் பத்தொன்றாம் முத்துவரைக்குமுள்ள முத்துக்களும்பதைப்புச் சேர்ந்து இரீதாம் முத்துக்களை முதற் பின்னர்க்கும் இவ்விதமாக நிரையடுக்காகவே இரண்டு பட்டுக்களிலும் ஒவ்வொரு பிரிவாக இவ்விரண்டு பிரிவுகள் ஒவ்வொருவ்வொரு பின்னர்களுக்குக் கொடுக்க அப்பின்னர்களுள் ஒவ்வொருவர்க்குமிடைத்த முத்துக்களின் தொகையும் விவையும் ஒத்திருக்கும்படியாக.

திருநாற்க்க, கணிதத்துள் ஐந்தாவதாகிய வர்கத்துள்யானுடிலு
ர் வினாவை வினாவ அபிபிரமந்திருப்பதால் அத்நையும் இதன் பி
ன்னொழுததும்மேன்—அநாவது,

திபாகராயா கூறியபடி ஒரு இராசாவுக்கு தாய் பிள்ளைகளும் பதினாறுமுத்துக்களுமுள்ள ஒரு முத்தமாலைபுழுண்டு. அம்மாலை பிள்ளை முத்துக்களை விலையோ-முதன்முத்துக்கொள்வொருவராகனும் இரண்டாம் முத்துக்கு காண்ருவராகனும்மூன்றாம்முத்துக்கு ஒன்பதவராகனுமாக ஐவ்வகையிலும் அம்மாலைபிள்ளை ஒன்பொருமுத்துக்கும் லேகசக்சுவதமுறையாகவெ விலைபயிவிற்கும். அவலிராசனுமிறத்துவிட்டார். அவர் பிள்ளை தாய்பெரும் அம்மாலைபிள்ளை பதினாறுமுத்துக்களையுமுத்தொகையும் விலைத்தொகையும் ஒத்திருக்குமாறெப்படிப் பிரித்துக்கொள்ளாமென்பதும், அந்நறிவிதெய்தென்பதும் என் னிறறவிற்றிருத் தொன்றமையால் முற்றறவுள்ள கணிதர்கணிதற்கோர் விதியைத் தாரகைவழியாய்த்தயை செய்தறிவிக்கப் பிராத்திக்கிறேன். அப்படியறிவிக்கும் விதயானது யாவரும் விளங்குமாறுதாரகைத்துடனிருக்கவேண்டும்; விடையுக்கூறல் மிகப்பெருக்குமாறதாவால் விதியையெவென்றதிற்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணம் திருவண்ணை நகர் வைத்தினாள் கோவில்மே
வண்டைவாடையிலிருக்கும் கோவையின் ஆதரம்கம்பின்ன.

**உதயதாரகைப்பத்திரத்தின் ஏழுற்றவர்களுக்கு,
அய்யாவே,**

இதனடிப்படையான் எழுதுகிறதைத் தங்களுத்தமபத்திரிகைபீற் பிரசுரஞ்செய்வீர்களென்று நம்பியத்ததைத் தங்களுக்கனுப்புகிறேன், அதாவது:

வெண்பா,

பூங்காவிலோர் மரத்திற் கண்டபலம் போங்கிடவே-தூங்கியே
யோர்மரத்திற்றுஞ்சியே, பாக்குடைய-தங்கமறை மேற்றவழிச்
சூயமரி காடகயின-சங்கமிதில்வந்தருந்ததா.

சங்கம்வாழி திருப்பணிச் சங்கம்வாழி,
திங்கன்பருதியுடு மங்குலவனியொடு செருமதலமறை நேரும்பர
ஞர்மறைச்,

பக்கச்சமவராதம் மங்கச்செய்தவன்பாதம் பலரும்பணிப்ப
போதம் இலகுஞ்சத்தியவேதம் எங்கும்பெருமைபாங்கத் துங்க
மிகவேதங்க லுக்கும்பாளுமெய்ய வலருந்தருஞ்செய்ய, சங்கம்.

கவித்துறை.

வானோபரனின் வலமோமகத்துவ மாதிரஞ்சி-பொருவநயய
ருன்னங்காலோ வசுபுடையவிராத்தினோபொலிய மலபொமல
விடைச் செப்புமறை-தானோபரருருவே நீதரித்திடச் சங்கமிதே.

தொழும்பில் பள்ளத்தெருவில் இப்படிக்கு
தூதாசனாதி. மாசிமீ. உயதீ. பிதஞ்சிலைக்கு அலெலப்பிள்.

**உதயதாரகையின் எழுத்தரவர்களுக்கு நமஸ்காரம்
அப்பாவே,**

தங்களுடைய உதயநாதனை இரண்டாம்புத்தகம் பறிஞ்சாஞ் சஞ்சினை அந்நறுமூப்பத்தொநாயம் பக்கத்திலு மதுரை குமாஷித்

தா பெரியசாமிப்பிள்ளை குமாரன் முத்துக்குப்பப்பிள்ளை அவருடைய மேற்படி இரண்டாம்படித்தகம் பன்னிரண்டாம்சஞ்சிகை அடங்காத பத்திரகம்பக்கத்தில் வினாபதனாந்திரபென்மலையும் இரண்டாம் பட்டைப் பிரகாரஞ்செய்து அதில் கருத்தைத் தாங்களையாதத போல, அறிவோரத்திக்குத்தை உதையுமரையைவிவையாய் அந்விக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படியேயாராகுதல் அதிக்குத்தைபலிவிப்பார்க்கென்று இன்னும்மட்டும் காந்திரும்மத்தி குவராகுதல் அதிக்குத்தை எழுதாததினால் மேற்சொல்லப்பட்ட குமாஷத்தா பெரியசாமிப்பிள்ளை குமாரன் முத்துக்குப்பப்பிள்ளை அவரையும் வினாபதனாந்திரபென்மலையும் மிகுத்தபுகாரமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறதென்னவென்றால் அவர்கள் தானேபதங்குத்தை இத்தச் சலுகைபோன்ற பத்திரத்தின்வழியாயறிவிக்கும்படி அவர்களுடையே தந்திரமே.

கொழும்பில் புதுத்தெருவில்
தமிழரசு (ஸ்ரீ) மாசியா உய்து
இப்படிக்கு
வேடிக்கைவிரும்பி

வியாதித் தொகைவினா.

(Catalogue of diseases mentioned in native medical works.)

பலகையுணர்ந்த டத்திராதிபர்பாதாம்புயத்திற் று வந்தனம்.

ஆயுள்வெதத்தில் உல்லவர்களே, அனைவருக்கும் தொத்திரம். அ
றைவேணாமாத்திரம்—அஃதென்னவெனில், கரம் உசு, திரும
டு, மலக்கட்டு. சயம் க. தொண்டைக்கம்மல் க. சத்
த்தி டு, திருத்தரோகம் டு, உடம்பெரிப்பு டு, ஞானப் பத்
தம் ச, மூச்சு டு, மூலம் க. அதிசாரம் க, அசினாம் ச, செ
ராணி ச, விருதி டு, சூத்திரக்கிரிச்சம் உல, பவுத்திரம் வ, வீபத்
ருதி அ, குணம் அ, குண ஏ, பீவிகை அ, பாண்டு டு, காமாண க,
வீக்கல் ஏ, வீஷ்பாகம் க, குட்டம் வஅ, வெதுப்பு க, உடவீத் பு
கு உல, வாதம் அல, பீத்தம் வ, பிரம்மை உல, சேட்டெம் உல, கு
ணிய விதம் க, யோனிரோகம் க, புண்ணுலம் அகண்டமாண க,
சூத்தவியாதி வக, எலிகடி வஅ, புருமெய்ச்சம் வ, தேத்த
அஅ, பீத்தவீஷம் கஉ, பாம்புவீஷம் வஅ, எண்புற்றிப்பவீஷ
க, கீரைப் பற்றியவியாதி எஅ, உதிரத்தைப்பற்றியவியாதி ச,
மாமிசத்தைப் பற்றிய வியாதி ச, தண்பவீப்பாதி அ, முண்பவீ
ப்பாதி டு, மண்டிப்பவீப்பாதி க, கண்னத்தில் வியாதி அ, கைபீ
வியாதி வக, மூக்கில்வியாதி அ, காணில்வியாதி வஅ, பக்கப்பீசாவ
வ, பீனிசம் க, சிலத்தி வக, குட்டியபுண் வஅ, கர்ப்பம் கஉ, வன்
டுகடி டு, பூராத்கடி டு, தேயல் வஅ, கடுக்கல் வடு, கழிச்ச
உசு, புருமெட்டு வஅ, கசத்திலவியாதி வடு, கண்ணவகை உல, மா
த்தம் உல, எருவைப்படுவம் உஉ, முயற்கண் வ, கரீவாதம் வ, கா
க்கைவவீப்பு வ, உட்குத்த உல, அகையாப்பு வடு, தித்திரி சோ
ப் அல, மலகுவாதம் வ, உளருவகை க, படுவம் வஅ, அக்கரம் வடு,
வட்டம் டு, குடவாதம் டு, குட்சிக்குண ச, குதவாயு டு, உச
வாயு வ, கீரகோவை டு, வெப்புப்பார்வை டு, பிறிவுப்புண் க,
யோனிப்புண் அ, பெருவியாதி உச, அமுகணி அ, பட்டாதாம
டு, உதறவலி டு, கத்தவாயு வ, உண்ணுக்கு டு, ஒடுதி அ, எண்ணு
க்கு, தொண்டையடைப்பன் டு, யோனிவடைப்பன் வ, கல்வடை
ப்பன் க, தடிப்புலகை டு, திவ்னம் வரைத்ததொகைப்பெயர்வி
பாதக்கெல்லாமகைப்பெயர்தாசகை வதியாய்ச் காட்டவும், எ
ம்மியவிருணயோட்டவும் துமதுகீர்த்திய காட்டவும் திரன்மே
னுமைமயினறித்திட்டவும் தபைபுலீசனாக.

இப்படிக்குத் தமிழ்ப்புலவர் வேதனிருதலிபார் மாஞ்சன்
சுப்பிரமணியன்.

(அரும்பதவினா.)—நாலடியார்.

(Explanation of certain words requested.)

அதிகவெயுண்டியுமார்ந்தில்லாளுட்ட—மது கிடைக்கியுண்டா
 ரும் என்றதில்—மதுகிடைக்குப்பொருளின்னதெனும், அந்தது
 ட்டானே—பருவபெணத்தன் பல்வின்பாலேன பிருகிடைபுருண்ட
 ரோவென்—என்றதில், திருகிடைக்குப்பொருளின்னதெனும், தம,
 வினக்கவிலிபாகவான். கற்றணர்ந்த கல்லோர்னே ழந்தணர்
 த்த வல்லோர்னே இவ்விருசொற்களைபத்தைந் திருக்கன், இவ்
 கெய் சாட்டிதாராக்கன், உக்கலுக்குக் கீர்ந்தி, எக்கலுக்குப் பூர்
 த்தி. இப்படிக்கூட தாயிடம் பாலுண்டு—பிரிந்தி

கிறிஸ்துமதம்.—CHRISTIAN.

RULES FOR THE CONDUCT OF A CHRISTIAN LIFE.

Abridged from "the practice of True Devotion" by Robert Nelson Esq.

READING.—Food is not more necessary to our bodies, than reading the Holy Scriptures and spiritual books is for the nourishment of our souls. It is unaccountable to see how many men amuse themselves with trifles for hours together, and how few find leisure to peruse practical treatises of religion. As bad books are very pernicious, so good ones are very useful and profitable; they enlighten our understandings, and teach us the practice of piety and holiness, they stir up our wills, and inflame our affections, and make us readily choose and pursue the service of God; they are preachers ready at hand, that we may consult with when we have a mind to it.

It is better to read a little with attention, than to read a great deal, and be never the better for it. Let not curiosity, and a thirst of knowledge only, be the motive of your reading; but let your chief aim be, to become thereby more holy and sanctified. Sometimes in reading, raise up your mind to God and beg his grace to make it profitable to you; dwell a little upon any passage that sensibly affects you, and consider of the best means whereby you may put in practice what you have read.

Never suffer bad books to be your entertainment, such as undermine the principles of the Christian religion, or corrupt the purity of morality, by putting fair colours upon the worst of crimes, by stirring up our passions to forbidden objects, and by filling our heads with romantic notions of love and honour. Never pretend that in such discourses you will pick out the good, and leave the bad; the reading of one side will insensibly draw you on to another, and those trifles will so fix themselves in your imagination, that when you would get rid of them, you will not be able: besides, they who give themselves up to the reading of romances and amorous poetry, which generally insinuate the grossest concupiscence under the notion of love, are frequently so betwisted by them, that it takes up a great deal of their time, and no arguments can prevail upon them to quit such an unjustifiable practice.

வாசனை.

எமதாத்தமவளர்த்திக்காக வேதவாங்கியத்தையும் பேரறிவுச் ஸ புத்தகங்களையும் வாசிப்பதைப்பார்த்திலும், போசனமொது உத்தமத்தவசியமல்ல, எவ்விதமாய் அநேகா நெடுநேரமாகச் சொற்பகாரியங்களைப் பேசுவதல் தங்கள் நேரத்தைப் போக்குகிறார்களென்றும். இன்னுடையவிதமாய்ச் சிலர் மார்த்தீசாநனைக்கெத்த புத்தகங்களை வாசிப்பதற்கு நேரத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுமாறு கண்டெய்வருவிப்பது எவ்வளவு கிச்சடமோ அவ்வளவே கல்லபுத்தகங்கள் நன்மையையும் பிரயோசனத்தையும் பயக்கிறதாயிருக்கின்றன. அவைகொண்டமனத்தைச் சேர்த்தித் தேவபத்தி, பரிசுத்த மென்பவையின் பரிசுதியைப் பற்றி எமக்குணர்த்தி எங்கள் மனதைபெருப்பி அன்பை எமக்குக்கொடுத்த உடனே பராபரனுக்குச் செய்யவேண்டிய ஊழியத்தைத் தெரிந்து பின்பற்றும்படிபண்ணுகின்றன. நாம் பரிசுப்படுகெய்வனவெனினும் கூடியாலோ உண்பண்ணத் தக்கவிதமாய், அவைகள் கிட்டவியுக்கும் பிரசுக்கிக்குஞ்செய்யாமையிருக்கின்றன, அதிகமாய்வாசித்து அதனால் பாசமொரு கண்மையையார்வியிருப்பதைப் பார்த்திலும் கொஞ்சமாய்க் கண்டித்துடன் வாசிப்பது அதிகவ. சி. கீங்கள் வாசிக்கும் பொழுது அநனைத்த அறிய அல்லது அறிவையடைந்துகொள்வெண்ணுமெயன்ற இச்சைக்காக மாத்திரமவாசியாதையுங்கள், அப்படியாசிப்பதினால், பரிசுத்தமும் மனச்சுத்தமும் எவர்களுள் வரவேண்டுமென்று நோக்குத்துடன் வாசிப்புகள். சிலவேளை கீங்கள் வாசிக்குமொழுது உங்கிதயத்தைப் பராபரனிடத்துக் கேடுபடுத்து உங்கள் வாசனை உங்களுக்கு கண்மையாய்வுரும்படி அவருடைய கிருபையைத்தரும்படி மன்றாடுக்கேளுங்கள். உங்கள் செய்கைக்குத் தகுந்ததாய் யாதாமொரு வாங்கியத்தைக் கண்டிச்செய்யாது, எவ்விதமுதத்துடன் அதைவாசித்து உங்கள் உபகருக்கையக்கொண்டுவருவீர்கொண்டபதநினைத்துப்பாருங்கள்.

கிறிஸ்துமார்த்தத்தின் மூலாதாரப்போதையையறித்துஅல்லது சுவைத்தனும் பெரிய குற்றங்களுக்கிடக்கொடுத்துச் செய்யவேண்டாமென்று சொன்னகாரியங்களைச் செய்யும்படி எங்கள்செய்கையெழுப்பி நேசத்திலும் கனத்திலும் வரும் கட்டுக்கதைக்கெத்த எண்ணங்கிதினும் மனிதரின் நினைப்பை எழுப்புவதாயிடி அப்படிப்பட்ட கெட்ட புத்தகங்களை உங்கள் விஞ்சுத்தக்கெது வாகியாதையுங்கள். அவ்வித பொத்தகங்களை வாசிக்கும்

பொழுது கண்மையைத்தெரித்தகொண்டு திமையை விலக்கிக்கொள்வோமென்று கிண்பாதையுங்கள். ஒருபக்கத்தை வாசித்தபின் மற்றப்பக்கத்தையும் வாசிக்கவேண்டுமென்ப பிரியக்கொள்ளும்படி மனமுண்ணும். அப்படியாசித்ததினால் மனதில்வந்த அற்பமானகாரியங்கள் யாவையும் நீக்கிப்போட வேண்டுமென்றெண்ணும் போது அவைகள் நீக்கிப்போடக்கூடாத அவ்வளவு பெருக உரக்கொண்டிருக்கும். அதுவுமல்லாமல் கட்டுக்கதைகளையும் கிறிஸ்துப்படி புலமையையும் வாசித்து அதினால் நேசமென்றெண்ணப்படுத்தக்கவிதமாய் இச்சைக்குப்படுகிறவர்கள் அதிகநேரம் அந்தச் சேவயறிக்க வேண்டியதாயனுப்பப்படுகிறார்கள். அப்படியுபட்ட கெட்டபழக்கத்தை விட்டுவிடும் எவ்விதபுத்திசுதிகைக்கொண்டவர்கள்.

Scriptural Proofs of the Doctrines and Duties of Christianity
God's Power.

"Thine, O Lord, is the greatness, and the power, and the glory, and the victory, and the majesty; for all that is in the heaven, and in the earth, is thine; thine is the kingdom; O Lord, and thou art exalted as head above all."—1. Chron. xxix. 11.

"Thine is the kingdom, and the power, and the glory for ever."—Matt. vi. 13.

"How great are his signs, and how mighty are his wonders! His kingdom is an everlasting kingdom, and his dominion from generation to generation!"—Dan. iv. 3.

"O Lord of hosts, who is a strong Lord, like unto thee."—Psalm lxxxix. 8.

"Both riches and honour come of thee, and thou reignest over all; and in thy hand is power and might, and in thine hand it is to make great, and to give strength unto all."—1. Chron. xxix. 12.

"What God is there in heaven, or in earth, that can do according to thy works and according to thy might."—Deut. iii. 24.

"The Lord said, I am the Almighty God."—Rev. i. 8.

"Who hath measured the waters in the hollow of his hand, and meted out heaven with the span, and comprehended the dust of the earth in a measure, and weighed the mountains in scales, and the hills in a balance."—Isa. xl. 12.

"I have made the earth, the man, and the beast that are upon the ground, by my great power, and by my outstretched arm, and have given it unto whom it seemed meet unto me."—Jer. xxvii. 5.

"Thou art worthy, O Lord, to receive glory and honour, and power, for thou hast created all things, and for thy pleasure, they are, and were created."—Rev. iv. 11.

பராபரன் கடைபிடிக்கவேண்டியதையுடையவர்.

கத்தாரிய உமக்கு மனமையும், வல்லமையும், முக்கியமும், செயலும், மகத்தவமும் உண்டாவதாக. ஏனென்றால்வானத்திலும், பூமியிலுமுள்ளதெல்லாம் உமமுடையது. கத்தாரியே! இராச்சியமும் உமமுடையது; தேவரீர் எல்லாரின் மேலும் தலைவராயுயர்ந்திருக்கிறவர். க. கார. உக. வக.

இராச்சியமும், வல்லமையும், மனமையும் உமக்கே என்றென்றைக்கும் உண்டாயிருக்கின்றது. மத். ௬. ௧௩.

அவருடைய அடையாளங்களைத்தனை மகத்தவமும் அவருடைய அற்புதங்கள் எத்தனை வல்லமையுமாயிருக்கின்றது. அவருடைய இராச்சியமும், அவருடைய ஆளுகையும் தலைமுறைதலைமுறையாக நிற்கும் தானி. ச. ௧.

சேனைகளின் பராபரனாகிய கத்தாரியே, கத்தாரியிருக்கிற உம்மைப்போல வல்லமையுள்ளவரார். சங். அக. அ.

இத்த ஐசுவரியமும் கனமும் உம்மாலே உண்டாயிருக்கின்றது. தேவரீர் எல்லாவற்றையும் ஆளுகிறவர். உமமுடைய கரத்திலே பலனும் வல்லமையும் உமமுடைய கரத்திலேயெல்லாம் பெருகவும் பலக்கவும் பண்ணுதலுமிருக்கின்றது. க. கார. உக. வக.

வானத்திலும் பூமியிலும் உமமுடைய கிருபைகளுக்கும் உமமுடைய வல்லமைகளுக்கும் ஒத்ததாகச் செய்யத்தக்கதெவனார்! இ. மோசே. ௧. ௨௪.

சுருவவல்லமையுள்ள கத்தாரியே என்றார். அறி. ௧. அ.

தன்னாரைத் தன் கைப்பிடியாவனத்து வானங்களைச் சாணவாகத் திட்டம் பார்த்து, பூமியின் மண்ணை மரக்காலாவனத்து, பருவதங்களைக் கயிறுக்க கோலாலும், மேடுகளைத் தாசாலும் திறுத்தவனார்! ஏசா. சவ. ௨௨.

நாம் பூமியையும், மனுஷ்யையும், பூமியின்மேலுள்ள மிருகங்களையும் கைது பெரிய பலத்திலுள்ள கிட்டப்பட்ட கையுயர்த்தி இழுமாண்டாக்கினோம். கைது பார்வைக்குச் சரியாயிருக்கிறவனுக்கு அதைக் கொடுக்கிறோம். ஏசா. ௨௪. ௨௨.

ஆண்டவரே, தேவரீர் சுவைத்தையுஞ் சிருட்டித்தீர். உம்முடைய கித்தத்திலுலே அவைகளுண்டாயிருக்கிறவைகளுஞ் சிருட்டிக்கப்பட்டவைகளுமாயிருக்கின்றன. அறிவி. ச. ௧௧.

VIEW OF THE HEAVENS.—NO—2.

Directions for identifying five of the Constellations, on the 27th of April, 7 o'clock P. M. and four of the planets on the 28th of April, 5 o'clock, A. M.

At 7 o'clock in the evening, look for the *Pleiades*, or "seven stars" which you will find a few degrees above the north-western horizon. Fourteen degrees southeast of the seven stars, is a star of the first magnitude called *Aldebaran*. This star together with four smaller ones forms the cluster, called the *Hyades* which has the appearance of the letter V, *Aldebaran* being in the south-east point. Let it be distinctly remembered, that the *Pleiades* and *Hyades*, are the principal stars in the Constellation *Taurus*. About 50 degrees east of the seven stars, are two large stars, near to each other, called *Castor* and *Pollux*. These are the principal stars in the Constellation *Gemini*; *Castor*, the larger, being four degrees north-west of *Pollux*. About 20 degrees south-east of *Castor* and *Pollux*, are two small stars, three degrees distant from each, other joined together by a *nebula* or white appearance. These two stars, though small, are the most prominent ones in the Constellation of *Cancer*, and may be seen about 15 degrees west of the meridian. The more southern of the two stars in *Cancer* is situated in the *Ecliptic*, and will be in conjunction with the sun on the 29th of July. Twenty-two degrees east of *Cancer* is a star of the first magnitude called *Regulus*. This is the principal star in *Leo*, situated also in the *Ecliptic*, and will be in conjunction with the sun on the 22d of August. From 5 to 15 degrees north of *Regulus*, but within the Constellation *Leo*, are five stars of the second and third magnitude, forming nearly a semi-circle. Fifty degrees east of *Regulus*, a little southward, is another star of the first magnitude, called *Spica*; this is the principal star in the Constellation *Virgo*, and may be seen thirty degrees above the eastern horizon. This star is well known in the Hindu sphere, as being almost directly opposite the first point in *Aries*. At 5 o'clock in the morning of the 28th, the heavens will present a splendid appearance to every intelligent beholder. Beginning at the south-western horizon, and proceeding eastward, we shall have a view of the six southern Constellations *Libra*, *Scorpio*, *Sagittarius*, *Capricornus*, *Aquarius*, and *Pisces*. In almost the extreme eastern points of the Constellations *Scorpio*, *Sagittarius*, *Capricornus*, and in the western point of *Pisces*, we shall have a rare sight of the four planets *Mars*, *Saturn*, *Jupiter*, and *Venus*, nearly in a straight line inclining from the zenith toward the north eastern horizon.

கிரகசாரவிளக்கம்.—Keraka-Sarra-Velakkum.

தஞ்சாவூர், சித்திரைமீ, உள் தெதி பின்னேரம் ஏழுமணி யளவிலும் மேற்படி உள் தெதி முன்னேரம் ஐந்து மணியளவிலும் இராகிளவிலும் ஐந்தையும் கிரகங்களில் நான்கையும் பார்த்தறிவதற்கான விதிகளாவன.

நீங்கள் சாயுங்காலம் ஏழுமணி பளவிற பார்த்திரசனாவுல் அடிவாந்துக்குக்கிடவடமேற்கலே (*Pleiades*) கார்ந்திகை பெய்னும் ஆறுநட்சத்திரங்களைக் காண்போகன். அவ்வாறு நட்சத்திரங்களுக்குத் தென்கிழக்கே பதினாறுபாகை தூரத்தில் முதற்நாமான பருமந்தையுடைய (*Aldebaran*) என்னும் நட்சத்திரம் கிற்கும். ஐந்தநட்சத்திரமும் வேறு காண்குறிய நட்சத்திரங்களுங் கூடி (*Hyades*) உரோக்ணினென்ற நட்சத்திரத் திரளாயிரும். அது V என்ற அட்சரநுபமாகத் தோற்றம். கார்ந்திகை நட்சத்திரமும் உரோக்ணினி நட்சத்திரமும் இடபராகிபிற பிரதான நட்சத்திரங்களுள்ளு கித்தித்துக்கொள்ள வேண்டியது. கார்ந்திகை நட்சத்திரங்களுக்குக் கிழக்கே ஐம்பதுபாகை தூரத்திலே (*Castor*, *Pollux*) திருவாதிரை, புரீசூசம் என்னும் இரண்டு பெரிய நட்சத்திரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உட்பொகி நிற்கும். இவைகளே மிதுன இராகிபிற பிரதான நட்சத்திரங்கள். இவற்றுட் பெரிதாகிய திருவாதிரை என்னும் நட்சத்திரம் புரீசூசம் என்னும் நட்சத்திரத்திற்கு வடமேற்கே நாலுபாகை தூரத்தினிற்கும். திருவாதிரை, புரீசூசம் என்பவையாளுக்குத் தென்கிழக்கே இருபதுபாகை தூரத்திலே வெண்மையான தோற்றத்தால் இணக்கப்பட்டு ஒன்றுக்கொன்று முன்றுபாகை தூரமாக இரண்டு சுறிய நட்சத்திரங்கள் கிற்கும். இவைகள் கிறிபவையெனயினும் கற்கடகராகியிலே அதிக ந தெளிவானவைகளாயிரும். இவைகளைத் தேசாந்தரங்களைக் குமேற்காகப் பதினாறுபாகை தூரத்திற் காணலாம். கற்கடகராகியில் கிற்கும் இரண்டு நட்சத்திரங்களுள் உறத்திற்கே நி திநி நட்சத்திரம் கிரகத்திமண்டலத்திலே நிற்கும். அது ஆகும் உள் தெதி சூரியனுடனே கூடகிற்கும். கற்கடகராகிக்குக் கிழக்கே இருபத்திரபாகை தூரத்தில் முதற்நாமான பருமந்தையுடைய

(*Regulus*) மகநட்சத்திரம் நிற்கும். இது கிங்கராகிபிற பிரதான நட்சத்திரமாகிக் கிரகத்திமண்டலத்தில் கிற்கும். அன்றியும் இது ஆகும். உள் தெதி சூரியனுடனே கூடகிற்கும். மகநட்சத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்துபாகை தொடங்கிப் பதினாறுபாகை தூரத்திலே கிங்கராகிக்குள்ளாக உள் கம் தாமான பருமந்தையுடைய ஐந்தநட்சத்திரங்கள் அரைவட்ட ரூபமாய்த் தோற்றம். மகநட்சத்திரத்திற்குக் கிழக்கே சற்றுத் தேற்கடைய ஐம்பதுபாகை தூரத்தில் முதற்நாமான பருமந்தையுடைய (*Spica*) கித்திரை என்னும் ஒரு நட்சத்திரம் கிற்கும். இதனே கன்னிராகிபிற பிரதான நட்சத்திரம். இதனைக் கிழக்கடியானத்துக்கு மேலாக கல் பாகை தூரத்திலே காணலாம். இத்தநட்சத்திரம் மேடராகியில் முதலித்துக்குக் கிட்டத்தட்ட எதிராயிருப்பதினாலே இத்தமண்டலத்திலே நன்றியுற்று கொள்ளப்பட்டதாயிரும். உள் தெதி இ மணியளவில்தென்கேற்கடியானத்தொடக்கக் கிழக்குத்திக்கு வரைக்கும் வானம் மிகுந்த அலங்கார முகடையதாய்த் தோற்றம். அப்பொழுது துவாம், வருச்சிகம், தனு, மகரம், ரும்பம், மீனம், என்னும் திவ்வாறு இராகிகளும் காணப்படும. வருச்சிகம், தனு, மகரம், என்னும் இராகிகளுக்குக் கிழக்கே ஒருமித்துக் காண்பதற்கிதாய் செவ்வாய், சனி, வியாழனும் மீனத்தல் மேற்காலிலும் வெள்ளியும் உச்சத்திலிருந்து வடகிழக்காகச் சாய்ந்து ஒரே நிரையினிற்கும்.

எம். அநிகாரம்.

புதல்வரைப் பெறுதல்—On obtaining children.

சுசு. குழவினியியாழினி தென்பர் தம்மக்கண்

மதுகைச் சொத்தேளாதவர்.

பு. குழவின் ஒலி இனிது வீணையின் ஒலி இனிது எல்லு சொல்லுவார், தம் புதல்வருடைய மதுகைச் சொத்தேளக்கேளாதவர்.

The pipe is sweet, the lute is sweet, say those who have not heard the prattle of their own children. Drew.

Sweet is the pipe and sweet the lute they say
'They who have never heard their children's tongues
In infant prattle lisp. Ellis.

சித்திரை மாதம்.

சாதிமீ. சித்திரைமீ உள் தெதி முதல் வைகாசிமீ. உள் தெதி வரை.

E: Date.	சூரியனின் திசை	வாரம்.	நட்சத்திரம்.	திதி.	யோகம்	கரணம்.				
28	வள	வெ	செ	வசா	சு	கூ	வி	உ	வி	சு
29	வஅ	சு	அ	உவ	*	சவ	இ	க	சு	அ
30	வசு	ஞா	பா	உசு	பு	சச	ஆ	ச	கி	வஉ
May.										
1	உவ	தி	கா	கவ	து	சக	சவு	ச	பா	வசு
2	உசு	செ	சோ	கக	தி	சஅ	சோ	க	தை	வச
3	உஉ	பு	மி	கக	ச	சஅ	அ	க	வ	வஅ
4	உக	வி	தி	கக	ப	சச	தி	க	ப	வச
5	உசு	வெ	பு	கக	வு	சச	கு	சக	கவு	வச
6	உசு	ச	பு	கக	வி	சச	ச	சக	கச	வச
7	உசு	ஞா	ஆ	கக	அ	கக	வி	கஅ	பா	அ
8	உள	தி	ம	உஅ	க	கக	து	கஉ	வா	ச
9	உஅ	செ	ஞ	உக	த	உசு	வி	உச	கச	உசு
10	உசு	பு	உ	உஅ	ஏ	உசு	அ	வ	வி	உசு
11	கவ	வி	அ	வள	து	வச	வ	க	பா	வச
12	கக	வெ	கி	வக	தி	அ	கி	உவ	தை	அ

வெள்ளிக்கிழமைச் சம். நகரி சசு, வினாடி சசு ல். இடபரவி

உதயதாரை க.—MORNING STAR.

உ. புத். சஞ்சிகை அ.] துடிமசு. ஸா. சித்திரை, உள. நேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, April, 27. 1843. [Vol. III. No. 8.

காசுதப்பிரத்தியுத்தரம்.

(Answers to Correspondents.)

உறத்தைப்பதி, "இத்தலவோதன் கத்தாருதன்" எழுதியதுப் பலருக்குக்காசியத்தைப் பிரகாங்கெப்பவதினால் யாதொருபயனுமில்லை.

காகப்பட்டணம், “கோலிச்சீர்ப்புறம்” அவர்கள் கேட்டுக்கொ
ளியும் மெத்த உபயோகமுள்ளதாயிருந்தாலும் உதயதாரைவழி
யால் அந்தைப் பரிரங்கியபண்ணுமன்றினதாக ஊரடங்குமறிய
தெவையிருப்பதினால் அவர்களுக்கட்ட கேள்விப்படி செய்யு
தகுதியும்.

செல்லா, (பாழ்ப்பாணம்) “அந்நிப கிஷ்டவர்களைச் சரித்திரப் பரிசு” சுவேதிராசுரைய சடம் ஒருக்காலத்தில் தபோகா தென்மத்தாட்டி யிசக்காட்டகலவன் தி அதற்குமுன் டெருபொரு தெக்கிதும் அதுகாரியமுண்மையென காங்கன் கம்பலேமாட் டோம். ஆகையால் அவர்களுதத்தைப் பிரகித்தப்படுத்தாது வி டுக்கோம்.

தொழில், 'கிசவசனம்' எனக்கைப்பாடப்படுவதைத் தடுத்ததைப் பதிலாக விடுகிறோம். ஏனென்றால், கித்தோடாடிய நிபாயத்தையே அதாவது கைப்பாட்டித்தந்தகென்று வைக்கப்பட்டது. இதனாகியத்தைப்பற்றி காமென்சென்ருதும் ஒன்றுமெருது.

“பக்கையிலங்கி” என்பவர்க்குதம் உத்தரேந்தது. தாரகை உ. பத்தகம் கூச பக்கத்தில், உத்தரிக்குத் தலத்தைப்பற்றி காமமிந்து காரியக்களைப் பற்றி இனிஞால் இதைப்பற்றப்பொக்கும் பேசுமார்போமென்றெடுத்துக் காட்டியபொயல் இப்பொழுதும் அங்குக்கூற்றதை அச்சுற்றிப்பிரியாயல் விட்டுவிடுமோம்.

உட்கேட்டோட்டை சாஸ்திரப்பள்ளிக்கூடத்தில் (G. W. Coe)
என்பவரதுப்பிய கழத்திலுட்கையகாரியத் திறமாயுத்தாலும்
அவரதுகாரியத்தைத் தெனியாபெடுத்துப் பேசாதுவிட்டதால்
ஆச்சித்தியபாடல் விடுகிறோம்.

புதினச் சங்கதிகள்.

யாழ்ப்பாணம்.

சிவில் உத்தியோக நியமம்.

வலையேயும்புலிநிதிக்கோட்டுக்குப் பிறக்கிராசியாயும், எங்கேயு
த்தம டகத்தவக் தங்கிய இரக்சிவியவர்க்கெருக்கு சியாயதர
த்தரணென் அருத்தயோகத்தைப் பார்த்தவருக்குக் கீழ்த்தியோ
கமுமாயிருத்த சுப்பிரமணியர் அப்பலவாணத் தரையவர்க்க் ஊ
ர்வாவத்ததறாபுலிநிதிக்கோட்டுக்கு நீதவாளுக் கியமிக்கப்பட்டா
ரென்பதிலும் இவ்வுர்ப்புப் பிறந்த கருத்தவர்க்குக்கிருத்தே சங்கோ
லசம் பூரணத்தக்கொரு எல்லையிலும், இவர் அதிகம் உயர்ந்த
மேலவருவத்துப்பிறத்த வளர்ந்த தமது காலஞ்சென்றபொரு
தாவிலும் வரப்பட்ட ணைக்கெல்லாத ஆலதிக்கெவரோ ஒரு முழுச்
சுத்ததவாதிபானதிலும் பாழ்ப்பாணத்தல் வாகப்பண்ணாம மற்
நேனிய பிரபுக்கெனும் இவரோ ஒருவென ணைத்தல் தனத்தினும்
அதி உபகமென்பெற்றோங்கி வளர்ந்தவரும், உலக்கார் மனவிரு
போட்டவும், உசித கைக்கெவரணங்கண் மாணுக்கருக்குக் காட்ட
வும், உண்மையான மதத்தை இவலித்ததேயத்தல் காட்டவும், உ
லகைக் கொடுக்குப்பாசு அருகையாட்டவுமென்றே லதாபிசுப்
பட்ட வட்டொசகர் சாலதிரப்பக்கிசுத்தில் துஅகலம் ஆ
ண்டவறிஞ்சுத்த காது வருடம்பக்கிசுத்தித்தவருக்குத் தபடி
து இல்கெல்கக் கெல்கெல்கெல்கெல்கக் தேறிப் பிறகு பக்கிசுத்த
தை வட்டெமாரித் தருமசாலிதரங்கணக் கருமபடி எண்ணி க
ருப்பிசெப்பண்ணித் தருமசாலிதரத்தையுக்கேறிப் பிரக்கிரா
சி உத்தியோகத்தையுப்பெற்ற காது வருடக்காலமாகப் அய்வெ
யப யிரு உண்மையுடனும் வெறு துண்மையுடனும் பார்த்துத் த
ன சக்கையையுக் காத்தித் திருப்பயும் உத்தியோகத்தினுயர்

தவ்வகாயம் டுலதிரிகட்கோட்டுக்கு இரணியவர்க்கிள் தியாய துர்த்தரராரார். இவ்விதமாய் இவர மெதத உத்தமபத்தையுஞ் சற்குணகத்தையுமிருந்து உலகோர் மெய்க்கக் கீர்த்தியுஞ் சீர்த்தியுஞ் பெற்றிருத்தபடியினால்தானே கோவரணமேந்தாரூஞ் சொல் லப்பட்ட தீதலாளுத்தியோகம் இவருக்கே உரித்தானதென்றோ ண்ணிக் கொடுத்திருக்கிறார்களெனநாம் எண்ணவேண்டியது. இப்ப டிபே இவர் உத்தியோகத்தில் அதிகரித்ததினால் இத்தேசவாசிகளு ஁கு அதிக பரிபுரணபூர்த்தியைக் கொடுத்தாலும் இன்னுஞ் சிலர் இவ்வுத்தியோகத் தவர்களுக்கு வருமென்று காத்திருக்கும் வராமற் போய்விட்டதினால் இவர்கள் சந்திர திதகாரியத்திற் பிரியலீனப் பட்டவர்களாய் எரிச்சல்கொள்வுங் உடியதாயிருக்கின்றது. இ ன்னும், இவர் முன்னே நீதித்தலமாகிய கோட்டிலே வரப்பட்ட வழக்குக்காரியங்கள் எடத்திவந்தவிதத்தில் இவர் மிகுநேர்மையு ம் வெகு கண்ணியாளுமாயிருத்தாரென்பதைச் சனங்கள் முன்னு மறித்திருக்கின்றமையால் நீதவாரணென்ற இப்பெரிய உத்தியோ கத்தையும் அவ்விதமாகவே உண்மையாகக் கண்டறியுமையாவேற் செ னுத்தி வருவாரென்று சனங்கள் அத்திசுத்தியுடன் காத்தி ருக்கின்றதாமல்லாமல், இவ்வித உத்தியோகத்தாக்கு வரமெண்டு மென்றெண்ணிப் படிக்கிற பிள்ளைகளு அத்தனும் பெருகெதற்கு ப்பாத்திரமுள்ளவர்களுக்கே கோவரணமேந்தாரூங் கொடுப்பார்களென்ற உண்மையையும் அறிகிறார்கள். ஆகையால் அம்பலவாணப் பிள்ள என்னும் நீதவானவர்கள் தமது புது உத்தியோகத்தை அ திக முயற்சியுடனும், சாமார்த்தியத்துடனும், நேர்மையுடனும் பரபரித்து நீதிசெயுத்தவதினால்தானே இனிமேதும் இப்படி ப்பட்ட உத்தியோகத்தைக் கோவரணமேந்தாரும் இவ்வுற்பிற த்தவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். எனப்பாப்பிரகாரமாக இவர் உத் தியோகத்தல் மித்தகொண்டதினால் இவரினும் அதிகம வயதில் முகரித்தவர்களும் அதிகம் பரிசுணபூர்வர்களும் என்னென்க மையவையெதவாயிருக்கின்றது. உத்தமபத்தியவ்வுத்தினைமையெ ல்லாமல் மட்டுமென்று இவருடைய புது உத்தியோகத்தால் வரப் பட்டசோதனைக்கெதிர்த்த திக்குறல்வொன்றையுமேற்கொள்ள தவார்க்கிக்கொள்ளத் தகுதியின்புடைத்தல்லாததாயிருக்கின்றது. இவர் ஒரு காரியத்திற்றவரினால் அத்தவறு இவருக்குமாத்திரமல்ல. இவ்வுத்தியோகத்தைப் பெருகெதற்காகித்து என்னுமிக்கொண் பிடிக்கிற பிள்ளைகளெல்லாரூக்குமுண்டென்று கண்டிக்காக்க.

தருத்துவநியமம்.

கொழும்பில், சமீப: பாவுறுகொவினைச்சேர்ந்த புதிற்றுக்கேசகார
ருக்குக் குருவாயிருந்த னை. செ. க. ஆரன்ட் என்பவர் யாழ்ப்பா
ணத்துக்கு இராசாங்கார போதகனாக கியமிக்கப்பட்டார்.

சிறுபிள்ளைப் புத்தி.

இந்நைக்குச் சிறிதுதான் குறையுமா என்பதற்குக் கோவிலிப்பந்து க்கருவில் இன்னமூஞ் செம்மையாய் முட்டமுடியக் கட்டிமுடியாத ஒரு தமிழ்க் கோவில் இக்குமங்கும வலிய அசைத்துக்கொண்டு லிருத்தெங்குருகு பெரிய புதினை வட்டுக்கோட்டை அடங்குமும் உட்குணபடியால், பற்பல கவையியானைக்குறும் சாத்திர சூத்திர ரங்குக்கும் ஆதாரமாக இருக்கப்பட்டவட்டுக்கோட்டையிற் சா த்திரப்பன்னைக்கடத்து வித்தியார் த்தினும், துண்ணறிவினராய் து லபய கற்ற தன்னறிவுள்ள ஆசிரியரொன்றிருத்தவர்களிற் றெளும், சத்திய மதமாயியி னென்தை ஆக்கத்திற் சேர்ந்த தென்தவர்கனி ற் பல்லுமி திகாசியும் நூற்றும் புரையென்து கம்பி அந்தக் கோ வில் என்ன காரணத்தினால் இங்குமங்கும் அசைசெறதாகத் தோற் றுகிறதென்ற ஆதிக்கமாகும் இன்னதென்பதைப் பகுத்தறியாமல் அதற்கு மாகுத இது காரியத்தை எடுத்தாப்போல் கனிகில் கம்ப வத்தது மகா பெரிய ஆச்சரியம்.

இந்தும் ஊரடக்கமும் பரம்பினை இந்தச் சமாதானத்தை வட்டுக்கோட்டையிற் சாலதிரப்பினவிக்ஷத்திற் சேர்ந்த ஒரு பெரிப்பருகி கேள்விப்பட்டு, இந்தணர்ச் சணக்கன் இப்படிபடுமெத்தற்பெருகே கம்பவந்த காணும் ஏதென்பதை அறிந்த அதனாக்குறையை அவர்சொன்னதென்ற விபரிக்கும்பொருட்டு அந்தக் கோலி

To the Editor of the "Morning Star."

SIR,

"A question on English Grammar, proposed by Mr. Dewastudinaden's student" appeared in No. 7th Vol. 3, inquiring whether the word *it* in the following sentences is a pronoun or not. "*It* appears John is laboring under insanity." "*It* seems I was mistaken in my conjecture."

In answer to this, I have to observe that the word *it* is a pronoun and in the above sentences, *it* refers to each clause or distinct member of the sentences. *It* appears John is laboring under insanity. If you were to ask the question, What appears? The answer will show John is laboring under insanity. *It* (that) appears. Here *it* represents the clause of the sentence—John is laboring under insanity. If the order of the sentence is inverted, the use of *it* is superseded. John is laboring under insanity; that appears.

It like *that*, is often a substitute for a sentence or clause of a sentence.

For the general good of my friends, I add some thing more of the use of the word *it*.

1. A substitute or pronoun of the neuter gender sometimes called demonstrative, and standing for any thing except males and females, as Get wisdom, get understanding. Forget if not.

2. *It* is much used as the nominative case or word to verbs called *impersonal*; as *it* rains; *it* snows;—In this case, there is no determinate thing to which it can be referred.

In other cases *it* may be referred to *matters, affairs*, or some other word. Is *it* come to this?

3. *It* often begins a sentence, when a personal pronoun or the name of a person or a masculine noun follows. It is I, be not afraid. *It* was Judas who betrayed Christ.

When a question is asked, *it* follows the verb,—as Who was *it* that betrayed Christ?

4. *It* is used also for the state of a person, or affair. "How is *it* with our general?"

5. *It* is used after intransitive verbs very indefinitely and sometimes ludicrously, but rarely in an elevated style—as "If Abraham brought all things with him, *it* is not probable he meant to walk it back for his pleasure." "The Lacedemonians at the straits of Thermopole, when their arms failed there, fought *it* out with their nails and teeth." Whether the charmer sinner *it* or saint *it*.

Here the general rule for pronoun is not without exceptions. As the Grammar follows the language and not the language the Grammar, anomalies in language every where encounter us. I am, Dear Sir Yours truly,

19th of April 1843.

Batticotta Seminary.

JOHN WHITE.

Editorial Remarks.—We perceive that the above communication is chiefly made up of extracts from "Lennie," Murray" and "Webster," without any acknowledgement of the sources from whence they are derived. Perhaps all of our correspondents are not aware that in honourable and Christian Society literary pilfering is considered nearly as great a dereliction from virtue, as to steal money from one's purse.

Acknowledgements to Correspondents.—£ 2 Received from P. Canjamaadan. His letter will receive early attention.

Letter from C. Perera, received; will meet with early attention.

Communications received as follows:

From "Soondranadan," *Combaconum*. We do not think the subject he proposes to write on, would interest or profit our readers.

From "Covindappanadoo," Negapatam. The want of room and the fact that before we could publish them the *Madras Civil Appointments* would be generally known, render it inexpedient to comply with his request.

From "U. B. A." Lennie's definition of a noun is not sufficiently comprehensive. Murray says: "A noun is the name of any thing that exists or of which we have any notion: as London, man, virtue."

From "A Lover of History." When it is established by good evidence that Xavier's body is incorruptible, then the fact may be admitted in evidence of the truth of the Catholic faith, before it is proved, we should not believe it.

From "a Student" Madura. He should defer writing in English till he is better acquainted with the language.

From "the Truth-tellers" Colombo. The subject is unsuitable to the columns of our paper. The civil courts have jurisdiction over such cases; any thing that we could say on the subject would be unavailing.

From "செய்துரை" In Vol. II. p. 94. of the Star we gave a summary view of the arguments in favor of, and of the objections urged against, the doctrine of Purgatory, and announced to our readers that we should publish nothing farther on the subject.

From "A Subscriber of the Star" Point Pedro. The subject does not appear to us of sufficient importance to have so much room in our columns as is required for the publication of the Documents communicated. The case referred to is this—The judge of one of the District Courts directed the *drafter* of a pleading to return the fee he had received and to pay for the Stamp, as the pleading was void, by the imperfect manner in which it was executed.

From "George W. Coe" Batticotta. The sentiments of his communication are good—but the article as a whole is imperfect, and therefore inadmissible.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Return of a Missionary.—REV. MR. ECKARD of the American Ceylon Mission, with his family, took passage for America via England on the "*Symetry*" Capt. Mackwood, which left Colombo, on the 15th inst. The ill health of Mrs. ECKARD is the cause of his return.

Errata.—There being a few errors in the notice of the death of the late Mrs. Bartholomeusz of Jaffna, published in No. 5, of our paper, by request of a relative of the deceased a corrected notice is here given.

Died.—At Jaffna, on Saturday the 18th March 1843 after a short illness of 9 days, Mrs. Cornelia Elizabeth, widow of the late Mr. Daniel Bartholomeusz, aged 78 years, 10 months, and 5 days, highly respected by all who knew her. She has left behind several children and other relatives to lament her loss.

Ecclesiastical Appointment.—The Rev. J. C. ARNDT, late Portuguese Chaplain of St. Paul's Church, Colombo, has been appointed Colonial Chaplain at Jaffna. Date 1st May 1843.

Civil Appointment.—SOOPIRAMANIA AMBALAWANAN, Esq. late Proctor, and Deputy to the Queen's Advocate of the District Court of Walligammo, has been appointed acting District Judge of the District Court of the Islands. Date 1st April 1843.

The appointment of SOOPIRAMANIA AMBALAWANAN, Esq. to the District Judgeship of the islands is an event of no ordinary interest to the native community.—Descended from the most respectable parentage—possessed of more wealth perhaps than any other native in the District, being sole inheritor of the large family estate of his late father—with good native talents, improved by an English Education, having been from 1830 to 1834 a member of Batticotta Seminary—then engaging in the study of Law, and for the last 4 years having been a licensed proctor, and for about 18 months Deputy to the Queen's Advocate in the District Court of Walligammo;—these circumstances, added to his good reputation for virtue and integrity, are well regarded, as entitling him to the patronage and favor of the Government. His promotion to this responsible office is hailed by the native community with unmingled satisfaction, unless it be on the part of a few disappointed expectants of public favor, who may look with envy and dislike at the success of their competitor. The mass of the natives have known him to be upright and honest in his management of cases in Court, and they have the confidence that he will act on similar principles in the more important and responsible capacity of judge. Young men of education and talent, who are seeking to qualify themselves for places of honour and responsibility, regard it as a substantial testimony of the disposition of Government to confer such offices upon those who shall render themselves worthy to receive them. We hope, in his new capacity, Mr. S. AMBALAWANAN will meet the best wishes of his friends, and prove by his diligence, ability and uprightness, that the interests of justice may be wisely administered in, and therefore safely entrusted to native hands. Such a sudden accession of power and responsibility as he has met with, is enough to upset men of more age and experience than himself, and nothing but *tried* principles of integrity will enable him to cope successfully with the trials attendant on his new situation. His failure will be the failure, not of himself alone, but of the whole class of educated and enterprising natives who are seeking to follow him in the path of honour and promotion;—his success, will encourage their zeal, and assure the Government of the propriety and safety of increasing the objects of its patronage from their ranks.

Hindu Miracle.—Native credulity.—Not many days ago, the story was widely circulated in Batticotta, and its vicinity that a most wonderful miracle was to be observed at an unfinished heathen temple in this neighborhood. It was stated that a person who stopped to look at the building, on going into the inner sacred apartment, and looking up through an opening left in the cupola, distinctly saw the top, which is built of brick or stone and chumam, move, as if shaken by the wind. People who heard the story, visited the temple, and saw the same wonderful phenomena, and spread the fame of it abroad. Many believed the departing glory of Hinduism was about to return, and be invested with its original splendor and power in this new shrine. Batticotta Seminary boys, even some of the church members and teachers, who, we should think ought to have had sense and reason enough to have discredited the pretended miracle, and to have traced the effect to its natural cause, were ready to believe it some divine manifestation. One of the gentlemen connected with the Seminary, on hearing of the extensive excitement produced amongst the people by the circulation of this story, visited the temple, for the purpose of unravelling the cause of what appeared to the too credulous natives to be a most marvellous affair. He found a punthall built over the cupola, which was movable by the force of a light wind. To one looking from the inside, through the opening in the cupola, to this punthall—whenever the punthall was shaken by the wind, the cupola appeared to move. This explanation was satisfactory, and the boasted miracle was resolved into a simple illustration of the effect of a law of vision.

VIEW OF THE HEAVENS.—We commend to the attention of our readers, the article under this head, on page 96 of this paper. By carefully follow

ing the directions there given and which will be given hereafter in subsequent Numbers of the Star, they may make themselves familiar with the constellations that mark the sun's progress in the ecliptic, and the phenomena connected with the revolution of the planets round the sun, and learn more useful lessons concerning the laws that govern the heavenly bodies, and their supposed influence on human affairs, than can be obtained from the professed *Astrologers* of this country.

The writer of these articles would esteem it a favour if missionaries and teachers of native youth, would kindly interest themselves to direct the attention of those under their influence, to the article, and aid them in their observations of the heavenly bodies.

Overland Mail.—The Overland mail was received in Jaffna yesterday morning. We are disappointed at the non-receipt of either letters or papers by this mail, and consequently have no intelligence of European affairs to present to our readers.

NEGOMBO.

Interesting fact—preference of the Natives for education in the vernacular language.—At Negombo, there is a Government school, with two attentive and intelligent masters, and the lessons of one class are almost daily heard by an European. The boys are taught exclusively in English; the average attendance is about 60, and they pay a fee of 3d each per month. In the same place there is a private school conducted by a native, on his own account, in which Tamil alone is taught, and the children pay a fee of from 3d to 6d each per month. The average attendance is about 130. This is a striking proof of the preference paid by the people to education in their own language.—*Friend of March.*

SCINDE.

Another Battle near Hyderabad.—The Government of Bombay has given official information of another battle between the British forces in Scinde and the Beloochees. The latter 20,000 in number, commanded by Armeer Shere Mahomed, the chief of Meerpoor;—the British force consisting of about 5,000 men, commanded by Sir Charles Napier. The battle lasted more than three hours when the Beloochees were defeated with great loss. The English troops also suffered severely, having 59 killed, and 228 wounded.

Fire at Surat—A most destructive fire lately broke out in this ancient city destroying about 400 houses and property to the amount of 300,000 Rupees.

Colonel Stoddart and Captain Conolly.—The rumor that these two gentlemen had been publicly executed by the king of Bokhara is now contradicted by the statement of a travelling Jew at Loodianah, who declares that they are still alive.

Christian Martyrs in Madagascar.—Within a few years past many native Christians on the island of Madagascar have suffered martyrdom for the cause of Christ. Intelligence has been received that two more were put to death in June last, by command of the Queen.

Singular Coincidences.—In the *Colombo Friend* for April, it is stated, that the engravings of ancient edifices in Central America have a striking Buddhistical appearance; so much so that they were at first supposed to have been representations of architectural remains at Anuradhapura. They have characteristics in common with those presented in the monument of Sarmath near Benares, as well as in those of Ceylon and Afghanistan.

Cure for Hydrophobia.—A physician in an European hospital having administered by mistake a draught of vinegar to a patient attacked with hydrophobia, found to his great surprise, that it occasioned almost immediate relief. It was afterwards administered in other cases of the same nature, with the same salutary effect.—*Eng. Paper.*

ADVERTISEMENT.

Mr. WILLIAM DE ROOY most respectfully begs to inform the Ladies and Gentlemen of this place and the public that he has this day commenced business as a Merchant and Shop-keeper, and that he will expose for sale on *Monday* the 3d. April next, between 11 and 12 o'clock in the morning, at his house situated in the *1st Division Cross Street, Pettah* the following goods from the latest arrival. Viz.

Palmerene dresses, Flowered Muslin, Cambric, Muslin Scallopping, Flowered Net, Cambric handkerchiefs, Prints and Gingham, Muslin de Lane Dresses, Ladies' silk Stockings and Gloves, Silk handkerchiefs, Coloured Satin Ribbon (narrow,) Black shoe Ribbon and Gailoon, Bonnet Ribbon, Black silk Velvet, do waist Bands, Broad and narrow Lace, Quilling, Coloured Braiding and Bobbin, Willow Squares, Spring Garters, Bonnet wire, Lapets, Muslin Shawls, Cuffs, Collars, Tippetts, Gauze veils, do Scarfs, do Shawls, Baby's Lace Caps, Fancy and straw Bonnets, Cloth and Horse Hair Caps, Cap Picks, Men's and Boy's Straw hats, Youth and Men's beaver hats.

Superfine Black and Blue cloth, Waist Coatings, White Moul Skin, Blue Black, Fuse, and Crape Lasting, Brown and Black Holland, Black Cotton Velvet, Black Cambric, White Satin Jean, Long cloths, Welch Flannels, Military Stocks, Silk Purses, Couch Chintz, Whale bone Buses, Ready made coloured Shirts, Shooting Coats, Silk and Cotton Umbrellas.

Patey's and Cos, Best Lavender water, Spirit De Rose, Essence De Rose, Pomatum, Rowland's Kallador, Essence of Tyr, Almanac Extracts, Essence of Ginger, do Peppermint, Cream of Tartar, Essence of Marcella, Smelling Salts, Boxes of Odontoo dentifrice, Brown Windsor Soap, Hair Powder and Powder Puffs, Best Eau de Cologne, Tooth, Nail, Coat, Shaving and hat Brushes, Ivory tooth Combs.

Gilted Buckles, Bracelets, Bangles, Earrings, Bracelet Snaps, Broaches, Gilt and Diamond Studs, Chains, Gilt Buttons, Snaps, Gilt Beads, Hair Pins, Silver Thimbles and Needles.

Albums Bibles, Johnson's Dictionary, Euclids, Teacher's Questions, Poetical Chronology, Natural History with plates, Port folio, Drawing paper, Wafers, Pen holders, Steel Pens, Drawing Pencils, Indian Rubber, Sealing wax, Glazed Crayons, Spectacles, Eye glasses, Complete colour Boxes, Maps.

Scissors, Penknives, Pocket and Shoe knives, Ivory handle Balancing Knives and Forks in sets, Spurs, Brass Padlocks, do Cocks, Cork Screws, Dog chains, Files, Snuff Boxes, Powder Flasks, and Shot Belts, Gun Caps, Glass Gun powder, Shot, Brass Cannons.

Tumblers, Decanters, Custard, Jelly, Wine and Liquor glasses.

Dressed and undressed Dolls, some with moving eyes, and Toys, &c.

Indian Rubber, oil blacking in cakes, do in stone Jars, do in Tin boxes.

German silver, Table Dessert and Tea spoons, and Forks, do ladle, do Watch Guards, Metal Inkstands, do Table, Dessert and Tea spoons, Cruet Stands, Table shades, Coffee, Tea, and Mustard pots and Milk Jugs.

Currents, Jams, and Jellies, Mustard, Sallad oil, White wine vinegar. Chocolate, Loaf cheese, Crushed loaf sugar, White soft do, Black and green Tea.

Superior Sherry, Sherry Ratefia, Brandy, Port wine, do in Pints, Country Bottled Beer and Porter, Madeira and Cider, Holland Gin and a variety of other Articles.

N. B. Mr. WILLIAM DE ROOY in thus announcing of his having established himself in business begs at the same time to solicit the support and patronage of the public in this his new undertaking, and it would be necessary perhaps for him to assure them that he will always be ready and willing to attend to all the orders and requisitions of any of his customers at out-stations who may require any goods, &c. *Jaffna, 29th March 1843.*

NOTICE.

NOTICE is hereby given that the 6 Delft horses not sold on the 15th instant in consequence of their not having been brought over here, will be sold by auction at the Jaffna Esplanade on Friday the 28th instant at 8 o'clock, A. M.

E. H. SNEDLEY.

Jaffna Cutchery, April 24, 1843.

அட்டவணை.—CONTENTS.

வெதியொழுக்கம்	89		pages.
யகம்மதுசபய அல்	90	Berchi's Instruction	89
மக்னேதி	92	Al—Koran	90
வீல்வியட் வென்னிளவன்ற		Abbott's Lessons on Moral	91
ரை இக்கீசெற் செய்து		Principles of English grammar	93
உக்கணச்சாரம்	93	Communications	98
கடிதங்கள்	94	Rules for the conduct of a Chris-	
தினிலுமதம்	95	tian Life	96
பராபரன் கடைபிணரவீரீய		Scriptural Proofs of the Doctrines	
த்தையுடையவர்	ib	and Duties of Christianity	ib.
சிரகசாரவின்சகம்	96	View of the Heavens No. 2.	99
முறம்—பஞ்சுங்கம்	ib	Cural—Panchangam	97
காதெப்பிரத்தியுத்தாரம்	97	Answers to Correspondents	97
புதினச்சங்கிதிகள்	ib.	Summary of News	ib.